

# Народная Воля

НАЦИОНАЛЬНАЯ ПРОБЛЕМА

## Загубим почву — загубим основу жизни!



Статья кандидата сельскохозяйственных наук, доцента **Виктора Павловича Валько**, кандидата технических наук **Василия Васильевича Каверовича**, консультанта Миноблхозпроуда **Святослава Адамовича Писчика**, которую «Народная Воля» сегодня печатает на 3-й странице, полагает, привлечет внимание президентов страны, премьера, министров, председателя Национальной академии наук, законодателей. Она должна быть изучена с карандашом в руках руководителями, специалистами буквально всех агропромышленных хозяйств Беларуси.

Как же так — вливания из государственного бюджета в сельскохозяйственную отрасль огромные, а должной отдачи нет? Потому что **по-варварски истощается земля, губится ее плодородие!**

К какой, можно сказать, катастрофе ведет неграмотное хозяйствование на земле — об этом вышеназванная статья. Острейший разговор, начатый уважаемыми авторами, редакция «Народной Воли» намерена продолжить.

**Да ўвагі!**  
Хто хоча  
набываць газету  
ў офісе рэдакцыі —  
чакаем!

АКТУАЛІІ

Святлана  
КАЛІНКІНА

## Крыві захацелася?

У лютым гэтага года на самых розных аналітычных сайтах з'явілася інфармацыя пра тое, што рыхтуецца дэнансацыя Беларэжскага пагаднення. Паведамлялася, што прэзідэнты Расіі, Украіны і Беларусі (а за імі і іншыя) у бліжэйшыя месяцы павінны зрабіць сумесную заяву з прыкладна такім тэкстам.

«У сувязі з парушэннем Злучанымі Штатамі Амерыкі, Еўропай, НАТА сваіх абавязанняў па гарантанціі цэласнасці і незалежнасці дзяржаў, якія выйшлі са складу Савецкага Саюза; у сувязі з непрыкрытым ціскам і ўмяшальніцтвам ва ўнутраныя справы Украіны і іншых дзяржаў, арганізацый, фінансаваннем і непасрэдным удзелам у спробе дзяржаўнага перавароту пастаўляем:

— Дэнансаваць і прызначыць незаконным і неспраўдлівым пагадненні і заявы, зробленыя 8 снежня 1991 года кіраўнікамі Расіі, Украіны і Беларусі па выніках перамоў у Беларэжскай пушчы.

— Аднавіць у поўным аб'ёме агульнадзяржаўныя кіраўнічыя органы і функцыі.

— Прыняць у якасці заканадаўчай базы заканадаўства Расійскай Федэрацыі і стварыць пагадзальны орган па прывядзенні заканадаўстваў рэспублік да адпаведнасці агульнаму заканадаўству.

— Прызначыць падзеі ва Украіне спробай дзяржаўнага перавароту, а яго ўдзельнікаў — удзельнікаў спробы дзяржаўнага перавароту і прыняць усе меры (у тым ліку сілавыя) для падаўлення незаконных фарміраванняў.

— Прызначыць прэзідэнта Расійскай Федэрацыі Уладзіміра Уладзіміравіча Пуціна часова выконваючым абавязкі кіраўніка Саюзнай дзяржавы.

— Прызначыць выбары кіраўніка Саюзнай дзяржавы...

Хача і не 1 красавіка з'явіўся гэты тэкст, але ўсе сур'ёзныя людзі пачылі яго пракаваць. Альбо нечым накітавалі жарты нейкіх фрыкаў, чорных фантастаў, састарэлых дзівакоў. Прасцей кажуць — не звярнулі ўвагі. І вось цяпер, пасля анексіі Крыма Расіяй, высьвятляецца, што падобнае развіццё падзей не нейкая фантастыка.

Увесь свет зараз устрыжаны расказам лідара крымскіх татар Муштафа Джамілева пра тэлефонную размову з Уладзімірам Пуціным. Калі больш дакладна — выказаннем пра тое, што «Украіна выйшла з Савецкага Саюза не зусім законна». Так лічыць Пуцін, пра што і сказаў Муштафе Джамілеву.

Гэта азначае, што і Беларусь незаконна. І Літва. І Азербайджан. І Туркменія...

Аналітыкі адразу ўспомнілі, што Уладзімір Пуцін у тым ці іншым выглядзе спрабуе выступіць «збіральнікам зямлі». І прама выказваўся на гэты конт і называў развал СССР «самай вялікай катастрофай XX стагоддзя». Ды і не толькі словы былі. Усе забыліся, але Дзяржаўная Дума Расіі для чагосьці юрыдычна дэнансавала Беларэжскае пагадненне. Праўда, тады афіцыйна асобы казалі, што гэты чысткі сімвалічнае рашэнне, якое ніякіх юрыдычных наступстваў мець не будзе. Толькі цяпер упэўненысці ў гэтым ужо няма, літаральна за першыя тры дні сакавіка ўсё змянілася.

Ці мог хто падумаць, што Расія ўвайдзе свае войскі (без апазнавальных знакаў) на украінскую тэрыторыю і зачэпа адабраць кавалак Украіны?

Хто мог падумаць, што Расія будзе падтрымліваць, падбурхоўваць, бараніць тых, хто мае намер разарваць Украіну?

Такое здавалася немагчымым, неверагодным, нерэальным. Каб брат ды са зброяй ішоў на брата — не будзе такога!..

А вось цяпер з дня на дзень чакаем сапраўднай вайны. І па адзін бок украінска-расійскай мяжы «трэнніруюцца» танкісты і дэсантнікі, і па другі. Расійскія войскі ўжо ў Крым, пад дуламі аўтаматаў прайшоў рэфэрэндум. Рэкордная яўка, рэкордная аднадушнасць! Крымчане, нібы зомбі, радуюцца таму, што іх дзеці і ўнукі атрымаюць перспектыву пававаць у Чачні, Дагестане ды яшчэ чорт ведае дзе, замест таго каб жыць у свабоднай еўрапейскай краіне...

Кадр з крымскіх выбарчых участкаў, якія ў нядзелю паказвалі тэлеканалы, аказаліся сапраўды цяжкім відэавішчам. Гэтыя радасныя і ўзвесьленыя з-за «гістарычнага рэфэрэндуму» людзі жылі ва Украіне і ненавідзелі краіну, у якой жывуць. Як аказалася, украінцы для іх усе гэтыя года былі не бліжэйшымі братамі, а бандэраўцамі, якіх яны проста вымушана цярпелі. Разам елі-пілі, сміяліся і плакалі, жанілі дзяцей, хавалі памёрлых на адных могілках і... ненавідзелі. Не ўладу ненавідзелі, не Януковіча ці Юшчанку, не Майдан ці былію карупцыю, а... Украіну і украінцаў. Бо ўлада была рознай, і палітыка ва Украіне была розная, а яны шчыра прызнаваліся на выбарчых участках, што «чакалі вяртання да Расіі-матульні ўсе апошнія 23 гады».

І вось я цяпер думаю: тых 25—30 працэнтаў нашых суграмадзян, якія настойліва пры ўсялякіх сацыялагічных аптытангах выказваюцца за ўваходжанне Беларусі ў склад Расіі, — яны гэтакія ж? Яны нашу Беларусь гэтаксама ненавідзяць? Нас, беларусаў, яны гэтаксама толькі вымушана цярпяць? І на самай справе даўно чакаюць «брацкай дапамогі» расійскіх БТРаў, каб, нарэшце, сказаць нам усё, што яны пра нас думаюць?

25—30 працэнтаў! Гэта ж кожны чацвёрты! Ці нават кожны трэці! Пуціну ёсць на каго абалперціся...

ДЭМАКРАТЫЯ ПА-БЕЛАРУСКУ

## Нагадалі пра палітвязняў — самі селі за kraty

10 сутак арышту. Такое пакаранне для грамадскіх актывістаў **Аляксандра Арастоўскага** і **Уладзіміра Раманюскага** абраў суд Савецкага раёна сталіцы за праявы салідарнасці з палітвязнямі. Калі вяртаўся нумар, судзілі старшыню АГП **Анатолія Лябедзьку**, але вердыкт быў яшчэ невядомым.

У нядзелю 16 сакавіка на перадыбарным пікеце каля Камяроўскага рынку затрымалі больш за дзясятка чалавек, у тым ліку журналістаў. Віной удзельніцкай пікету палічылі тое, што яны трымалі партрэты дзесяці беларускіх палітвязняў, а таксама зніклых **Віктара Ганчара**, **Юрыя Захаранкі**, **Анатолія Красоўскага** і **Дамітрыя Завадскага**...

КАДРЫ

## У Астравецкай АЭС з'явіўся гендырэктар

Учора Аляксандр Лукашэнка даў згоду на прызначэнне **Дамітрыя Кійко** намеснікам міністра фінансаў, **Уладзіміра Гракуна** — намеснікам міністра сельскай гаспадаркі і харчавання, **Уладзіміра Прывалава** — намеснікам міністра спорту і турызму.

Лукашэнка таксама пагадзіўся з прызначэннем **Міхаіла Філімонава** генеральным дырэктарам дзяржаўнага прадпрыемства «Беларуская атамная электрастанцыя».

Як паведамілі ў прэс-службе, Лукашэнка таксама прызначыў прадстаўнікоў Беларусі ў шэрагу міжнародных структур. У прыватнасці, **Віктар Кагут** стаў намеснікам генеральнага сакратара рады Міжпарламенцкай асамблеі краін СНД — прадстаўніком Нацыянальнага сходу Беларусі ў МПА СНД і Беларускага парламента ў МПА Еўразійскай эканамічнай супольнасці.

Прэзідэнт таксама даў згоду на прызначэнне **Святланы Піш**

намеснікам начальніка апарату прадстаўніцтва Парламенцкага сходу Саюза Беларусі і Расіі ў Беларусі, **Максіма Мазуркевіча** — намеснікам начальніка галоўнага арганізацыйнага кіравання Сакратарыята Парламенцкага сходу Саюзнай дзяржавы.

Акрамя таго, Лукашэнка даў згоду на прызначэнне кіраўнікоў шэрагу райвыканкамаў, кіраўнікоў прадпрыемстваў і навучальных устаноў.



ЛІЧБА ДНЯ

## Знешні доўг Беларусі перавысіў 39 мільярдаў долараў

Валавы знешні доўг Беларусі за 2013 год вырас на 15,9% і склаў на 1 студзеня 2014 года 39 мільярдаў 124,3 мільёна долараў, паведамляецца ў статыстычнай справаздачы Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь. Атрымаўся, што кожны беларус павінен амаль 4 тысячы долараў.

ГУЧНАЯ СПРАВА

# Як бярвяном па галаве

Гендырэктар ААТ «Барысаўдрэў» **Уладзімір Мальцаў** (на фота злева) знаходзіцца за кратамі. 13 сакавіка супраць яго распачата крмінальная справа па трэцяй частцы артыкула 424 Крмінальнага кодэкса (злужыванне службовымі паўнамоцтвамі) «у сувязі з прычыненнем цяжкіх наступстваў дзяржаўным інтарэсам у ходзе выканання мерарэпрэсваў па мадэрнізацыі», якая праводзіцца на прадпрыемстве. На маёмасць Мальцава накладзены арышт. Справу вядзе Следчы камітэт Беларусі.



Уладзімір Мальцаў і сам, апаратушы робу, «ліквідаваў недапрацоўкі» і падначаленых заганяў.

Сёння арышт дырэктара — самая гарачая навіна ў Барысаве. Жыхар горада **Міхаіл Васільев** расказаў «Народнай Волі»:

— Людзі пра гэта, канешне, размаўляюць. Кажуць, што Мальцаў быў неаблагі дырэктар, нешта стараўся зрабіць, суботнікі праходзіў розныя. Вось толькі ўз'яўся ён за прадпрыемства, якое аказалася ў надта запущаным стане. Рознае адцяпелі кажуць пра тое, чым усё гэта скончылася. Але асноўная думка — трапіў пад «зачыстку». Лукашэнка ж ця-

пер па тэлевізары сказаў, што трэба змагацца з карупцыяй, каб не было, як ва Украіне. Вось Мальцаў і патрапіў пад раздачу.

Следчыя пакуль ніякіх каментарыяў па гэтай справе не даюць, спасылваючыся на тайны следства. Але наўрад ці Уладзімір Мальцаў думае, што яго намагаюцца будучы ацэнны такім чынам. Ён жа вельмі стараўся, апошнім часам нават па тэлефоне з прасай не хацеў размаўляць, абразваючы: «Я каторы дзень папалуднаваць не магу! Перада мной пастаўлена адзкая задача!» Толькі вось і пракуроры пастараліся, бо ім, мабыць, таксама задачы пастаўлены.

Да ведама. «Барысаўдрэў» — найстарэйшае прадпрыемства горада. Запалакавая фабрыка была заснавана яшчэ ў 1901 годзе. У тых часы запальную масу рыхтаваў сам гаспадар прадпрыемства, бо яе рэцэпт быў вялікім сакрэтам. Пазней тут пачаў працаваць і фанерыны цэх. Прадукцыя пастаўлялася ў тагачасную Персію (цяпер Іран), Турцыю, Расію і іншыя краіны. Прадпрыемства было разбурана ў часы вайны, але ў 70-я гады мінулага стагоддзя яго было адным з найбуйнейшых запалакавых фабрык у краіне. Сёння тут вырабляюць усё тая ж запалка, фанера, а таксама мэблю на філіяле заводу — Сінюскай мэблевай фабрыцы.

У ТЭМУ

Чарговы заклік Аляксандра Лукашэнка да чыноўнікаў і кіраўнікоў арганізацый зрабіць высновы з падзей ва Украіне і не дапускаць праўд карупцыі прагучаў 11 сакавіка. У той жа дзень пракуратурай Гродзенскай вобласці была распачата крмінальная справа супраць дырэктара ААТ «Лакафарба» ў Лідзе і генеральнага дырэктара ТАА «Гандлёвы дом «ЛідаЛК». Іх падазраюць у злужыванні службовымі паўнамоцтвамі. Следчыя лічаць, што яны дзейнічалі з асабістай зацікаўленасцю, рэалізавалі прадукцыю ААТ «Лакафарба» па цэнах ніжэй яе сабекошту, чым прычынілі шкоду ў асабліва буйным памеры на суму больш за 57 мільярдаў рублёў.

А праз дзень, 13 сакавіка, пракуратура Магілёўскай вобласці распачала аналагічную крмінальную справу супраць галоўнага інжынера РУП «Бабурыскі завод трактарных дэталяў і аграгатаў», які «з асабістай зацікаўленасцю схавав факт пажару на прадпрыемстве і арганізаваў выбар службовых дакументаў, якія абгрунтоўваюць неабходнасць набывання новага абсталявання наўзям знішчанага пажарам». Названая дзеянні, як паведамляецца, пацягнулі прычыненне прадпрыемству шкоды ў асабліва буйным памеры.

Месяцам раней крмінальная справа была распачата і супраць генеральнага дырэктара ТАА «МАЗ-РУС», які «наўмысна на супраць інтарэсам службы і парушэнне патрабаванняў заканадаўства не забяспечыў прымянення залогу пры заключэнні дагавора куплі-продажу аўтамабільнай тэхнікі, чым нанёс ААТ «МАЗ» шкоду на суму больш за 50 мільярдаў рублёў.

Кампанію ўсім вышэйназваным складае і дырэктар РУП «Станкабудуначны завод ім. С.М.Кірава». Ленінская пракуратура Мінска абвінавачвае чыноўніка ў тым, што ён насуперак інтарэсам службы даваў падначаленым указанні афармляць і падпісваць дакументацыю, якая не адпавядае рэчаіснасці, што таксама пацягнула прычыненне шкоды ў асабліва буйным памеры.

Невядома, канчатковы гэты спіс ці ён будзе папоўнены новымі імёнамі. Але калі справа дойдзе да «царскага пасёлка» ў Драздах, дзе чыноўнікі з не такімі ўжо высокімі заробкамі пабудавалі сабе палацы коштам у мільёны долараў, — толькі тады можна будзе сказаць, што Аляксандр Лукашэнка сапраўды зрабіў высновы з вопыту **Віктара Януковіча**. А дырэктары — гэта так, «стрэл у паветра», каб напалохаць. Бо яны, па большасці, людзі залежны і несамастойны.

Любоў ЛУНЁВА.

НЕЗАВИСИМАЯ ЭКСПЕРТИЗА

**Борис ЖЕЛИБА, профессор, доктор экономических наук**

## Опасная Россия

Проведение 16 марта под дулами автоматов формального референдума на предмет аннексии Крыма, включения его в состав России — дело вчерашнего, а точнее, позавчерашнего дня. Не придется долго ждать ответных санкций Запада. Правда, пока Путина они не очень-то пугают. Он сразу заявил, что ущерб для сторон будет обоюдным.

Посмотрим на вопрос с позиции торгово-экономических отношений России с западными партнерами. В 2013 году США экспортировали в Россию товаров на 16,5 млрд долларов, а купили у нее на 11 миллиардов. Для американцев такой товарооборот, что слону дробина, — они и не заметят. А вот товарооборот России с Германией составил немалые 75 млрд долларов и уступает только рос-

сийско-китайскому обороту, который достиг рекордных 88 млрд долларов. Экспорт Германии в Россию составил порядка 38 млрд долларов, Италии — 14,5 млрд, Франции — 13 миллиардов. Им, конечно, эти деньги лишними никак не покажутся.

Польша вырчила в России 8,3 млрд долларов, Чехия — 5,3, Венгрия — 3, Словакия — 2,4 млрд долларов. Для этих стран валютная выручка имеет не меньшее значение, чем для Беларуси. Россия — третий по величине торговый партнер ЕС после Китая и США. Неслучайно западные страны сразу объявили только о визовых санкциях против отдельных российских чиновников, о возможном аресте их активов. О торгово-экономических санкциях западникам придется сильно подумать. Россия все-

таки заметная страна в мировом торговом обороте, который у нее превысил 1 трлн долларов. Для сравнения: оборот ЕС — 4,28 трлн долларов, США и Китай — по 3,8 трлн, Японии — 1,68 трлн долларов. В 2012 году Россия купила за рубежом товаров на 335,4 млрд долларов, а продала на 529,3 миллиарда. Однако три четверти экспортных поступлений обеспечили, как можно догадаться, углеводороды — нефть, газ и иже с ними. Подобная односторонность экспорта — ахиллесова пята России. США могут договориться с арабами и обрушить цены на нефть, от которых зависит и цена на газ. Три года назад доля углеводородов в экспорте была только 65%. Продавельность России экспортировала на 11,35 млрд долларов, а золота и драгоценных камней — аж на 14 миллиардов.

О своем золотом запаса страна также не забывает, увеличив его до 1000 тонн после 200 с небольшим, что оставило ей КПСС. Это блеск России.

Общезвестно, что российский экономиком существенно зависит от импорта. Сами российские экономисты постоянно обращают внимание на засилье иностранных товаров в стране. К примеру, доля импорта на российский прилавок доходит в целом до 50%. Это значительно выше, чем, скажем, у нас, в Беларуси. Для России, как и для нашей страны, особенно важен импорт высокотехнологичной западной продукции, и имеет большее значение присутствие западного капитала.

(Окончание на 2-й стр.)

# Дзе справядлівасць?!



**КРЫЖАНОЎСКИ**  
**Мікалай Кірылавіч**  
(год нараджэння — 1937)

Дэпутат Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь 12-га склікання (1990—1995 гг.) ад Жодзінскай-Аўтазаводскай выбарчай акругі №86.

**Працоўны шлях**

Пасля школы скончыў лесатэхнічны тэхнікум у Мінску, працаваў у розных арганізацыях леспрамгаса. З 1961 года — на Беларускай аўтамабільным заводзе. Спачатку — канструктарам, потым узначальваў канструктарскае бюро. Заняўся Ленінградскі політэхнічны інстытут.



**РУГАЛЬ**  
**Ніна Фёдарэўна**  
(год нараджэння — 1951)

Дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь 3-га склікання (2004—2008 гг.) ад Жодзінскай выбарчай акругі №81.

**Працоўны шлях**

Рабочую біяграфію пачынала швачкай на віцебскай фабрыцы "Сцяг індустрыялізацыі", потым працавала тэхнолагам, намеснікам начальніка цэха, начальнікам цэха, намеснікам дырэктара ААТ "Світанак". Заняўся Віцебскі тэхналагічны інстытут.

## ЗАКОНЫ, ІНШЫЯ ДЗЯРЖАЎНЫЯ АКТЫ, ЯКІЯ ПРЫМАЛІСЯ З УДЗЕЛАМ М.КРЫЖАНОЎСКАГА

**Дэкларацыя аб дзяржаўным суверэнітэце Беларусі (27 ліпеня 1990 года)**

Гэтым лёсавызначальным дакументам на тэрыторыі рэспублікі абвешчана вяршэнства Канстытуцыі і законаў Беларускай ССР, паўната ўлады рэспубліканскіх дзяржаўных органаў на ўсёй тэрыторыі краіны, самастойнасць і незалежнасць Беларусі ў міжнародных зносінах. Вышэйшай мэтай суверэнітэту прызнавалася забеспячэнне свабоднага развіцця і дабрабыту грамадзян рэспублікі.

25 жніўня 1991 года Дэкларацыя аб дзяржаўным суверэнітэце атрымала статус канстытуцыйнага закона, на падставе якога былі ўнесены змены і дапаўненні ў Канстытуцыю БССР 1978 года.

**Закон "Аб сялянскай (фермерскай) гаспадарцы" (18 лютага 1991 года)**

Гэты закон упершыню вызначыў прававое становішча, умовы стварэння, дзейнасці, рэарганізацыі і ліквідацыі сялянскай (фермерскай) гаспадаркі, правы і абавязкі яе членаў. Па сутнасці, была народжана новая форма ўласнасці.

**Закон "Аб сацыяльнай абароне грамадзян, пацярпелых ад катастрофы на Чарнобыльскай АЭС" (22 лютага 1991 года)**

Законам устаноўлены льготы пацярпелым ад аварыі на ЧАЭС грамадзянам, ліквідатарам наступстваў трагедыі. Гэта была надзвычайная важная, калі б давала пра сябе ведаць на кожным кроку.

**Закон "Аб праве ўласнасці на зямлю" (16 верасня 1993 года)**

Гэтым законам у краіне была ўведзена прыватная ўласнасць на зямельныя ўчасткі. Раней насельніцтва пра гэта магло толькі марыць.

**Закон "Аб банках і банкаўскай дзейнасці ў Рэспубліцы Беларусь" (3 снежня 1990 года)**

Усе ўстановы банкаў СССР на тэрыторыі Беларусі былі абвешчаныя яе ўласнасцю. На базе Беларускага рэспубліканскага банка Дзяржбанка СССР створаны Нацыянальны банк Рэспублікі Беларусь.

**Закон "Аб назве Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі" (19 верасня 1991 года)**

Гэтым законам Вярхоўны Савет пастанавіў: "1.Беларускую Савецкую Сацыялістычную Рэспубліку ў далейшым называць "Рэспубліка Беларусь", а ў скарочаных і састанных назвах "Беларусь".

**Закон "Аб пенсійным забеспячэнні" (17 красавіка 1992 года)**

Закон забяспечыў рэгулярны перазапіск пенсій і выратаваў іх ад інфляцыі. І па сёння пенсіі ў Беларусі прывязаны да сярэдняй заробкаў па краіне.

**Канстытуцыя Рэспублікі Беларусь (15 сакавіка 1994 года)**

Асноўны закон краіны, якая нарэшце стала суверэннай. Ён стаў увасабленнем мары беларускага грамадства і ў той жа час вынікам пэўнага кампрамісу паміж асноўнымі палітычнымі сіламі. Дзякуючы дэпутатам-дэмакратам КПСС перастала быць кіруючай палітычнай партыяй. М.Крыжановскі ўваходзіў у склад Камісіі Вярхоўнага Савета па распрацоўцы Канстытуцыі. Як, дарэчы, і ў парламенце Апазіцыі БНФ, дзякуючы актыўнай рабоце якой і былі прыняты многія лёсавызначальныя законы Беларусі.

*Пенсія, якую атрымлівае на сённяшні дзень экс-дэпутат Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь 12-га склікання Мікалай Кірылавіч Крыжановскі на падставе Закона "Аб пенсійным забеспячэнні", —*

**2 МІЛЬЁНЫ 553 ТЫСЯЧЫ РУБЛЁЎ.**

*(Калі спыніць працу, яго пенсія складзе прыблізна 3 мільёны 137 тысяч рублёў.)*

**БЛІЦ-КАМЕНТАРЫЙ**

**Мікалай КРЫЖАНОЎСКИ:**  
**«Памер пенсіі павінен залежаць толькі ад шматгадовай стваральнай дзейнасці чалавека...»**

— На маю думку, парадок прызначэння пенсіі трэба прыняць мяняць, — выказаў сваё меркаванне Мікалай Крыжановскі, калі яму стала вядома, што "Народная Воля" вырасла падняць гэтую архівавую праблему. — Памер пенсіі павінен залежаць толькі ад

шматгадовай стваральнай дзейнасці чалавека. Крытэрыямі ацэнкі такой дзейнасці павінны быць працоўны стаж і індыўдуальны каэфіцыент пенсіянера, які адлюстроўвае яго ўнёсак у народную скарбонку і разлічваецца ў залежнасці ад яго сярэдняй зарплаты за

пэўны час гэтай стваральнай дзейнасці. Вядома ж, я — за справядлівасць. Але шчыра скажу: як і многія іншыя дэпутаты-дэмакраты Вярхоўнага Савета 12-га склікання, працаваў не дзеля пенсіі. Мы думалі пра лёс краіны.

**БЛІЦ-КАМЕНТАРЫЙ**

**Ніна РУГАЛЬ:**  
**«Чаму я павінна адмаўляцца?»**

Ніна Ругаль, з якой мы звязаліся па тэлефоне, заявіла, што не каменце сітуацыю, якая склалася сёння вакол дэпутатскіх пенсій. — Я ж сабе пенсію не ўстанавіла, — заўважыла яна. — Ёсць органы, якія павінны аналізаваць, параўноўваць. Ад мяне сёння нічога не залежыць. Калі ішла ў парламент, была не пенсіянера ўзросту і нават не задумвалася, якую буду атрымліваць пенсію. Гэта ўжо потым з'явіўся ўказ прэзідэнта... Сёння мне даюць пенсію, чаму я павінна ад не адмаўляцца?

**Ад рэдакцыі**

Не, не выпадковы загаловак мае гэтая падборка. Несправядлівасць у вырашэнні пенсійнага пытання відавочная. І М.Крыжановскі, і Н.Ругаль жылі і працавалі ў адным горадзе — Жодзіне. Па статусным узроўні займалі прыкладна аднолькавыя пасады. Абое займаліся парламенцкай дзейнасцю. Праўда, у розныя гады. М.Крыжановскі — на злеме эпох. Тады, калі вырашала лёс краіны: куды яна пойдзе, па якой дарозе? Н.Ругаль — пазней, калі да ўлады прыйшоў А.Лукашэнка і стварыў так званыя двухпалатны парламент. Цяпер у аднаго экс-дэпутата, можна сказаць, мізэрная пенсія — 2 мільёны 553 тысячы рублёў (яшчэ працуе), а ў другога — 9 мільёнаў 128 тысяч рублёў. Пагадзіцеся, розніца значная. А хто больш заробіў для Беларусі — меркаваць вам, шановныя чытачы. Як і пра тое, чаму ў нас такая несправядлівасць.

**НЕЗАВИСИМАЯ ЭКСПЕРТИЗА**

## Опасная Россия

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Боле всего переплетены экономические интересы России с Германией. Последняя — крупнейший западный потребитель российского газа (одна треть всего потребляемого газа в стране). Сотни немецких фирм работают на российском рынке. Однако Меркель в числе первых решительно объявила о необходимости торгово-экономических санкций против ввода российских войск в Крым. Россия грозит исключить не только из числа наиболее влиятельных стран G-8 (вернувшись вновь к G-7), но и из ВТО. Запад собирается заморозить российские активы за рубежом. Их набирается порядка 500 млрд долларов. Но Россия намерена тогда принять адекватные меры и арестовать западные активы. Кому будет больше? Не секрет, что многие высокопоставленные российские чиновники, включая Госдуму, обучают своих детей на Западе, имеют там немалую собственность. Поэтому Путин и поставил вопрос ребром: хочешь находиться в органах власти — извбавься от недвижимости за рубежом. А

той страной. Помимо этого ее экономика в последние годы стагнирует, кое-где переходит в стадию рецессии, потеряла восстановительный рост. Это соответствующим образом отражается на экономике Беларуси. Обе экономики остро нуждаются в современных технике и технологиях, значит, в западном капитале, в новом технологическом укладе. А этого можно достичь только путем сотрудничества с развитыми странами мира, но не за счет бряцанья оружием. Россия остается страной с типичными для нее историческими проблемами. Ее огромная территория при всей централизации власти — слабо управляемая, а порой и неуправляемая. На фоне глобальных витрин Москвы и Санкт-Петербурга, отдельных других крупных городов — ужающаяся бедность глубинки, запущенность периферии. За последние 20 лет в России количество русских уменьшилось на 7 миллионов. Ежегодно Россия теряет по численности людей область, равную Псковской, или такой город, как Краснодар. По продолжительности жизни мужчины (60 лет) она занимает 160-е место в мире и 1-е место по абсо-

лютной величине убыли населения. Страну разрушают пьянство и наркомания. 30 тысяч россиян ежегодно гибнут от передозировки наркотиков, 70 тысяч — от злоупотребления алкоголем. На одного жителя России приходится 15 литров выпитого спирта в чистом эквиваленте. В стране миллионы беспризорных детей, значительно больше, чем после войны. 80% из 370 тысяч детей, находящихся в детских домах, имеют живых родителей. 8 из 10 стариков, проживающих в домах престарелых, имеют родственников, способных их содержать. От них отказались. Это нравственная нищета России.

Размер взятки в России при Путине удесят�ился. За последние 10 лет в Сибири исчезло 11 тысяч деревень и 290 городов. Средняя плотность населения Сибири и Дальнего Востока — 2 человека на 1 кв. км, тогда как в Центральной части — 46 человек на 1 кв. километр. Восточные районы страны тихой сапой успешно колонизирует Китай. По логике Путина, ему ничего не стоит вестить туда войска для защиты обитателей сопленников. Тогда всем мало не покажется. Власти же России, вместо того чтобы

плотную занятость своими кричашими проблемами, сегодня собирают по всей стране, от Калининграда до Владивостока, истерические митинги с лозунгами "Своих не бросим!" и другими ура-патриотическими призывами, спекулируя на победах Советского Союза в виде георгиевских ленточек. Российскому руководству нужно набраться смелости, мужества и сказать своему народу горькую правду, что страна утратила восстановительный рост и не может двигаться вперед, что большая часть народа по-прежнему живет в бедности, что в экономическом отношении страна остается третьестепенным государством с сырьевой экономикой. Государством, где акцент делается, как и в советские времена, на милитаризацию экономики, на усиленное развитие ВПК, который где-то надо задействовать. Россия все больше отстает в своем цивилизованном развитии от передовых государств мира. Страна стала еще дальше от достижения базовых принципов демократического общества: сменяемости власти, верховенства закона и ответственности перед ним всех без исключения, независимости су-

дебной и других ветвей власти, гарантирования государством соблюдения прав человека. На такие поступки Путин не способен. При его непосредственном участии СНГ превратился в содружество независимых (или зависимых от него) автократий и диктатур, а Россия прочно заняла место Советского Союза и с имперскими амбициями поддерживает подобные режимы за рубежом. Поэтому Украине, видимо, ничего не останется, как выйти из Содружества. Многие, что есть в России, в российском обществе, можно процивировать и на Беларусь, которая полностью зависит от котарого восточного соседа. Если экономика России чихнет, белорусская сляжет с гриппом. Нет розра обласостояния людей у соседа — тем более не будет и у васала. Можно сказать, открывенная оккупация Россией украинского Крыма пролила свет на многие неприятные для белорусских вождей моменты. Но извлек ли они из этого должный урок? Не помянутся ли российские боевики без опознавательных знаков в Минске, Витебске, Могилеве и других белорусских городах?

**РЭГІЭНЫ**

### Не як рыба ў вадзе

У Віцебскай вобласці з пачатку года патанулі 8 рыбакоў. Усіх аматараў рыбалкі падвёў тонкі лёд. Спецыялісты адзначаюць, што такая колькасць угтапленню звязана з кароткай зімой. Выратавальнікі заўважаюць, што вясновы лёд надзвычай небяспечны. У адрозненне ад першага змовага ён не трашчыць, а адразу ламаецца пад нагамі, і чалавек разка сыходзіць пад ваду.

### Захацеў падсілкавацца

За тры пакі масла і кілаграм мяса беспрацоўнаму пагражае да 4 гадоў пазбаўлення волі. Нягледзячы на тое, што ў краіне ўжо няма чалавека, якому б даваўся гэты штраф, у адзін момант у краіне ўзнікла праблема. У адзін момант у краіне ўзнікла праблема. У адзін момант у краіне ўзнікла праблема.

### Сумная статыстыка

Пенсіянеры сталі часцей зводзіць рахункі з жыццём. У мінулым годзе колькасць сцісцаду ў Гродзенскай вобласці павялічылася на 5%. Адбылося гэта за кошт пенсіянераў. Усяго ў мінулым годзе добраахвотна развіталіся з жыццём 293 жыхары вобласці. Прычым часцей самагубства выбіраюць жыхары вёскі, а не горада.

### У кватэры гродзенкі расцвіла «трупная» кветка

Клубень аморфафалус, або "трупную" кветку, жанчыне 10 гадоў таму падарылі сябры. За ўвесь гэты час экзатычная расліна ні разу не цвіла. А ў гэтым годзе за пару дзён вырасла больш за метр у вышыню. Аморфафалус часта называюць "трупнай" кветкай за спецыфічны пах падчас цвіцення.

Марыя МАЛЕВІЧ.

АКТУАЛЬНА

За кошт каго будучы эканоміць у сферы ЖКГ?

Выдаткі на ўтрыманне кіраўнічага апарату ЖКГ павінны быць аптымізаваны, заявіў старшыня Камітэта дзяржакантролю Аляксандр Якабсон.

Пры абмеркаванні высветлілася, што ў Мінску выдаткі на ўтрыманне апарату кіравання ЖКГ (уключаючы ЖРЭУ) складаюць 17% ад усяго фінансавання галіны.

ЭКАНОМІКА

Складскія запасы растуць

У лютым складскія запасы прамысловых прадпрыемстваў Беларусі працягвалі павялічвацца. На 1 сакавіка ўзровень складскіх запасаў перавысіў 80,8% ад сярэднемесячнага аб'ёму вытворчасці.

ДА ВЕДАМА!

Даражэе тэлефонная сувязь

3 19 сакавіка штотымясячная абаненцкая плата для фізічных асоб за перададзены на часовавую аплата тэлефон павысілася на 22,7% да 10,200 рублёў.

САЛІДАРНАСЦЬ

Японія падарыла беларускай медыцыне больш за 2,7 мільёна долараў

10 гадоў Пасольства Японіі ў Рэспубліцы Беларусь рэалізую праграму ўрада Японіі "Грантавая дапамога для праектаў па даследаванні нацыянальнай медыцыны".

Пакуль апошняя ў гэтым спісе — Буда-Кашалёўская цэнтральная раённая бальніца. Днямі адбылося падпісанне кантракта на выдзяленне гранта гэтай мэтадустанова.

Ігар ЗАЛЕСКІ.

НАЦІОНАЛЬНАЯ ПРАБЛЕМА

Загубім почву — загубім плодородіе землі, аснову жыцці!



За последние 10–15 лет сельское хозяйство сделало серьезный шаг вперед. Но, честно говоря, те колоссальные средства, которые были вложены в агропромышленный комплекс, позволили надеяться на большее.

Невысокая эффективность сельскохозяйственной отрасли затрудняет ведение расширенного воспроизводства, обновление инфраструктуры и решение проблем села.

В этих условиях необходим переход на качественно новые, более экономичные агротехнологии, так как национальное сельское хозяйство все еще остается энергоёмким и материалоемким по сравнению с развитыми странами.

Причин положение, сложившееся в сельском хозяйстве нашей страны, много. Остановимся на более важных из них. Применяемая у нас агрооперационная технология обработки почвы, основанная на отвальной вспашке и многократных культивациях, требует больших энергетических затрат и способствует развитию водной и ветровой эрозии, что приводит к снижению плодородия почвы и негативным экологическим последствиям.

Аналогичное положение было 40 лет назад в США, когда из-за разрушения почвы эффективность сельскохозяйственного производства резко снизилась и появились перспективы развития отрасли.

Но вернемся в нашу страну. На всех почвах господствует один вид обработки — вспашка с последующими многократными культивациями.

20 тысяч тонн азота, 10 тысяч тонн фосфора, 12 тысяч тонн калия и 20 тысяч тонн кальция. Итого — 462 тысячи тонн, в том числе 62 тысячи тонн минеральных удобрений.

Каждый год в Беларусь ввозят 20 тысяч тонн азота, 10 тысяч тонн фосфора, 12 тысяч тонн калия и 20 тысяч тонн кальция. Итого — 462 тысячи тонн, в том числе 62 тысячи тонн минеральных удобрений.

Эти факты говорят о том, что неверная стратегия в этом вопросе не только разоряет хозяйства, но и отравляет окружающую среду.

К этому можно еще добавить, что на вспашку одного гектара необходимо затратить 20 литров топлива, а на чизелевание или обработку дисковым — 10 литров.

В порядке эксперимента мы внедрили бесплужную обработку в совхозе комбинате "Заря" Мозырского района на площади 5 тысяч гектаров.

Важно подчеркнуть диалектическую сущность севооборота, которая заключается в том, что он возник как необходимость разумного взаимодействия человека с природой.

сущность севооборота, которая заключается в том, что он возник как необходимость разумного взаимодействия человека с природой.

При этом не просматривается прямой связи между объемом потребления зерна и производством животноводческой продукции.

Каким образом можно регулировать органическое вещество почвы с наименьшими затратами труда и средств?

Однолетние бобово-злаковые смеси не только играют большую агротехническую роль как хорошие предшественники для многих культур, но и являются необходимым компонентом зеленого конвейера и большим подспорьем в пополнении органического вещества почвы.

Одним из дешевых источников пополнения почвы органикой и питательными веществами является возделывание сидеральных культур.

И, конечно, самый дешевый источник пополнения почвы органическим веществом — это солома.

Севооборот — это основной закон для земледельца, и расплата за его нарушение не заставляет долго ждать.

сущности почв элементами минерального питания. В минимуме чаще всего находятся доступные растениям азотсодержащие соединения.

При этом не просматривается прямой связи между объемом потребления зерна и производством животноводческой продукции.

Исследованиями установлено (А.И.Ивашенко, 2008), что доля полноценного использования азота минеральных удобрений в формировании урожая составляет 40%.

В настоящее время удельный вес зерновых в севооборотах у нас составляет 60–70%, и поэтому ежегодное 600–800 тысяч гектаров зерновых засеваются по стернявым предшественникам.

В условиях нашей страны необходимо иметь 25% многолетних трав. Только при этих условиях можно поддерживать плодородие почвы на необходимом уровне.

Эффективность земледелия во многом определяется уровнем обеспечения

сущности почв элементами минерального питания. В минимуме чаще всего находятся доступные растениям азотсодержащие соединения.

Исследованиями установлено (А.И.Ивашенко, 2008), что доля полноценного использования азота минеральных удобрений в формировании урожая составляет 40%.

В настоящее время удельный вес зерновых в севооборотах у нас составляет 60–70%, и поэтому ежегодное 600–800 тысяч гектаров зерновых засеваются по стернявым предшественникам.

В условиях нашей страны необходимо иметь 25% многолетних трав. Только при этих условиях можно поддерживать плодородие почвы на необходимом уровне.

Эффективность земледелия во многом определяется уровнем обеспечения

14,7%, 15,3%. И это с учетом огромнейшей господдержки.

Проведенными исследованиями (В.П.Валько, 2004, А.И.Ивашенко, 2007) установлено, что при урожайности зерновой массы клевера 720 ц/га за два года пользования в пахотном горизонте почвы накапливается за счет корневыми и пожнивными остатками в почву поступающего азота, 0,8 кг фосфора, 1,5 кг калия на 1 ц сухого вещества.

Под посев в 2013 году правительство выделило один миллиард 625 миллионов долларов, в том числе 900 миллионов на минеральные удобрения.

Многолетние травы, таким образом, дают возможность максимально использовать природные факторы интенсификации земледелия с минимальными затратами.

Анализ неблагоприятных тенденций в современном земледелии свидетельствует о том, что в их основе лежит нарушение сложных биологических процессов, происходящих в почве.

Повторяем, загубим почву — загубим плодородие земли, основу жизни!

Виктор ВАЛЬКО, кандидат сельскохозяйственных наук, доцент, Василий КАВЕРОВИЧ, кандидат технических наук, Святослав ПИСИЧ, консультант Минoblсельхозпрода.

Влияние площади многолетних трав на урожайность и рентабельность зерновых культур

Table with 6 columns: Year (1990, 1995, 1997, 1999, 2007), Area of multi-year grasses (ha), Yield of cereals (c/ha), and Profitability (%). Rows include area of multi-year grasses, area of one-year grasses, yield of cereals, and profitability.

ЗАЦЕПИЛО!

Почему я не пойду на выборы...

Признаюсь: никогда не игнорировала участие в выборах, исправно голосовала за народных избранников всех уровней, а также за нашего президента А.Г.Лукашенко.

Но в этом году твердо решила на выборы в местные Советы не идти. Что переломило мои убеждения? Опубликованные в "Народной Воле" и "Комсомольской правде" в Белоруссии" данные о доходах некоторых кандидатов в депутаты. К примеру, генеральный директор ОАО "Беларуськалий" В.Кириенко имеет годовой доход почти 645 миллионов рублей, гендиректор ОАО "Гомельтранснефть" "Дружба" С.Сосновский — более 641 миллиона рублей, гендиректор столичного спорткомплекса "Олимпийский" С.Козлов — 634 миллиона рублей. Столь впечатляющие и все остальные примеры доходов: 597 млн рублей, 550 млн рублей, 229,7 млн рублей. Да, должность генерального директора ответственная и зарплата начальника должна быть больше, чем у подчиненных. Но почему она настолько больше? И можно ли назвать успешным руководителя предприятия, работники которого получают зарплату на грани выживания?



сударстве, что нет у нас богатых и бедных, что обо всех одинаково заботится наше государство. Я отработала 38 лет, имею высшее образование, а пенсию получаю 2 миллиона 482 тысячи рублей. А моя давняя приятельница, которая проработала в Минсельхозпроде в экономическом отделе и сейчас в 70 лет продолжает работать, похвасталась мне: "Если оставлю работу,

буду получать полную пенсию — 5,5 миллиона рублей". За что же такая пенсия бывшему экономисту из Минсельхозпрода? Старшее поколение отлично помнит состояние сельского хозяйства в 60-е, 70-е, 80-е годы прошлого века. Отсутствие элементарных хранилищ для картофеля, который сгнивал в буртах. Свежую капусту в зимнее время мы смогли покупать в наших мага-

зинах лишь в середине 1990-х годов. А фермы животноводческие — бедные коровы, утопающие в навозной жиже!.. И вот теперь тогдашние работники Министерства сельского хозяйства имеют пенсии выше, чем у профессоров. За что же им теперь такие блага?

С уважением — Татьяна ЛЕСНОВАЧЕВА.

КАЛОНКА АЛЕСЯ НЯЎВЕСЯ

Для такой дамы самы раз не «трон», а унітаз

"Я не хачу журыцца наконт беларускай мовы, але яна недастаткова развітая... Усё, што ёсць (у беларускай тэрміналогіі) — гэта калькі з рускай мовы. У найлепшым выпадку — з польскай, — заявіла ў Фэйсбуку філолаг па адукацыі, апазіцыйная актывістка з Віцебска Вольга Карач. — Вось, напрыклад, якія ёсць беларускія адпаведнікі для расійскіх тэрмінаў "унітаз" і "стайка"? Гэтая "грамадская дзяячка", дарэчы, падмавае пра вычэрненне сваёй кандыдатуры на прэзідэнцкіх выбарах...

Што на "мову" льецца бруд, Тое ўжо не дзіва. Не ўспрымае "мову" люд! — Кажы ўлада лжыва. Дык нашто, маўляў, яе Ведаць маладзёнам? Ім і "языка" стае У жыцці штодзённым.

Думалі, кашмарны сон... Ды "з народа" дама Бруд уладзе ва ўнісон Выліла таксама. І пачула ўся гурма, Што сказала "кралька": — "Мовы" ўвогуле няма, Ёсць сцільна калка! "Мова" ў нас — лухта адна З лексіонам вузкім, Ды і з'яўляецца яна Дыялектам рускім. Штось да "мовы" ад сябе Дадалі паліка. Словам, грэбля і грабе "Мова" друц усякі. Ад заўя таіх народ Анямеў пачатку...

— Хай бы ты сабе на рот Лепш наклапа латку, Каб ні мы, ні цэлы свет Гэтага не чулі! — Паляцелі ў інтэрнэт. Слова, быццам кулі. — А пра Княства, пра Літву Чула ты, філолаг? Хоць бы ўбіла ў галаву, Што ўжо дзеці ў школах (Нават з "цёмнага" с'яла) Знаюць адмыслова: Тут дзяржаўна была "Недарэка-мова"! — Ідэолаг ты амаль З гэтым слоўным хлудам. Дык да Бацькі ў "вертыкаль" Ішла б, аблуда. Ён бы шчодроа рукой Даў "кавалак хлеба". Амазіць такой Напак, які ты, не трэба! — Прэзідэнтам хочаш стаць, Аб'яддай нутро нам? Унітаз табе, птамац, Будзе лепшым "тронам"! Чым ва ўладзе мейшым тут Гэтакую "куру", Лепш няхай трывае люд Тую ж дыктатуру. Шмат яшчэ знявага-абраз Выслухала дама. Толькі гэта ўсё якрэз Для яе не драма. Тую ж лаянку яна Ужыла адказам: Вы, маўляў, ідзіце на... З прэзідэнтам разам, Бо ў яго цяпер аплот — Розныя наццэды.

Мой жа клопат — пра народ, Пра яго праблемы. Па яго праблемаў, Я людзей адчайны крык Падртрымаць гатова: "Трэба сёння нам "язык", І не трэба — "мова"!"

А народ наш нездарма Так казаву спрадвеку: "Як мазгоў зусім няма, Дык, лічы, калекка..."

ХОЧУ РАССКАЗАТЬ...

Как мне не позволили стать депутатом

Мне 58 лет, коренной житель Вилейки. Люблю свой город, полюбила его и моя супруга (коренная минчанка), и мне не безразлично, что Вилейка деградирует при нынешней местной власти, особенно по сравнению с динамично развивающимися соседями: Сморгонью, Молодечно — да и всей страной.

"Убитые" дороги и пешеходные дорожки, развал предприятий и передача их в другие районы (гормолазов, например), ухудшение медицинского обслуживания (нет молодых кадров. Спасибо врачам-пенсионерам за их труд!). За время правления Е.В.Сининых в городе не появилось новых предприятий — вилейская администрация в черном инвестиционном списке среди предпринимателей. Отсутствие работы и низкая зарплата вынуждают работоспособное население работать в других регионах. Идет сокращение населения, что может, перебирается жить в другие места. При сборе подписей (индивидуальные дома в центре города) парализовано, что больше трети усадеб — нежилые.

Даже то, что делается, вызывает вопросы. Например, целый район многоэтажек умудрились построить рядом с двумя асфальтными заводами! Вообще, на мой взгляд, "команда Сининых" по сути своей разрушители, они не в состоянии созидать. То ли не хотят, то ли не могут. Такая "работа" Вилейского райисполкома дискредитирует власть страны в целом.

Чтобы хоть как-то повлиять на местную власть, я решил стать депутатом районного Совета, так как другого варианта нет. Во время сбора подписей даже не ожидал такой реакции людей на вопрос о том, как они оценивают работу местной власти. В основном деятельность исполкома характеризовалась цензурной брабдой, я не услышал ни одного доброго слова в адрес чиновников. Если люди и обращались с ним с какими-то вопросами, то, как правило, получали отрицательные ответы, проблемы не решались.

Исполком добился своего — люди перестали к ним обращаться. Когда заходишь в здание исполкома, поражают пустота коридоров. Нет посетителей. Да и какой смысл приходит туда, когда никакой помощи нет? Надо еще добывать и множество коррупционных скандалов, сопровождающих "работу" исполкома.

Во время сбора подписей я обошел весь участок (собрал более 300 подписей) и был уверен в своей победе. Но, видимо, мое появление в депутатском корпусе в планы исполкома не входило. Руководство района явно испугалось моего депутатства. Они знали, что я молчать не буду и Совет не будет тихим "болотом", где все "за"! Районная, а затем и областная комиссия все сделали, чтобы отлучить меня от выборов. Ничего лучшего не нашли, как сфальсифицировать факты. Причиной отказа в регистрации стала якобы неправильно оформленная справка с места работы. Так, в решении Минской областной избирательной комиссии указано, что справка оформлена не на бланке с указанием реквизитов организации и не заверена печатью. Фактически же справка оформлена на фирменном бланке с указанием всех данных, а печать в таких случаях не ставится, так как документ не финансовый. Причем все было сделано в издевательски циничном виде.

Решение Минской областной комиссии было заготовлено заранее (вручено сразу после голосования), и все мои доводы не имели смысла. За чем я ехал за 100 километров? Кроме того, комиссия заседала в пятницу 28 февраля, а когда я подал заявление в Минский областной суд в понедельник 3 марта — оказалось поздно (?). Получается, для достижения цели любые средства хороши, в том числе и нарушение закона!

Владимир Николаевич АЛЬФЕР, житель Вилейки.

ОТКРЫТЫЙ ВОПРОС

Кто стоял и стоит за спиной беркутовцев?

Помните, несколько лет назад российский олигарх белорусского происхождения по фамилии Селивончик привез в Могилевскую область группу молодых боевиков. Если я не ошибаюсь, все они входили в организацию под названием "Беркут". Дело дошло до того, что они положили лицом в грязь местных крестьян. Бобруйскому ОМОНУ пришлось преподать заезжим молодчикам серьезный урок, после которого их и след простыл.

Новая украинская власть распустила это военизированное формирование. Но нашелся "добрый дядя" по фамилии Путин, который сказал, что Россия может принять беркутовцев, оказать им помощь. И не исключено, уже приняла. Я предполагаю, что за этими бойцами все минувшие годы она же, Россия, и стояла. Янукovich только казалась, что он держит все в своих руках. Не появятся ли беркутовцы на центральной площади Минска? Вот вопрос, который волнует меня. И, думаю, не только меня, а всех белорусов, переживающих за судьбу страны.

З.Р.СЕНЬКО, жительница г.Мозыря.

РЭЗАНАНС

Не дагаджайце імперцу Пуціну!

У "Народнай Волі" за 14 сакавіка працягваў ліст кампазітара Алесь Рашчынскага і ледзь не заплакаў. Калі Пуцін скажаў, што "Росіяя канчаецца там, дзе канчаецца рускі язык", то гэтым самым ён сапраўды выдаў свае патаемныя думкі, пацвердзіўшы меркаванне аб тым, што мова — гэта найперш тэрыторыя. Атрымліваецца, нас, зрусіфікаваных беларусаў, даўно акупіравала Расія. Пакуль скрыта, але пад яе пятой мы ўжо даўно знаходзімся. І кіраўніцтва нашай краіны на чале з А.Лукашэнкам у гэтым ёй дапамагло. Колкі гадоў дэмакратычная грамадскае патрабаванне адкрыць у Беларусі Нацыянальны ўніверсітэт — ноль увагі.

Сёння мне вядома, чаму зыходзіць да ўлады Аляксандра Лукашэнка так актыўна вядзецца русіфікацыя беларусаў. Трэба ж дагадзіць імперцу Пуціну, які, не хаваючы сваёй агрэсіўнасці, бачыць, заяўляе: "Росіяя канчаецца там, дзе канчаецца рускі язык". Значыць, калі кіравацца яго логікай, то Брэст ужо не наш, не беларускі, горад. Як і Гродна, і Мінск, і Магілёў, і Гомель, і Віцебск...

Тыя вышэйшыя навучальныя ўстановы, што адчыніліся на працягу апошняга часу ў Баранавічах, Пінску, Полацку, — спрэс рускамоўныя. А што з беларускай мовай у школах, гімназіях, каледжах? Амаль усе прадметы выкладаюцца на рускай мове. Роднае слова нахабным чынам выціснута са сцен устаноў адукацыі.

Спадар Лукашэнка, задумайцеся над тым, што нас, беларусаў, чакае ў канчатковым выніку. Асіміляцыя насельніцтва — апошні крок да згубы дзяржавы, да згубы суверэннасці краіны. Вы хочаце быць крамлёўскім васалам? Свядомыя беларусы хочуць заставацца беларусамі і жыць на сваёй зямлі без усялякай акупацыі з боку ўсходняга суседа. Калі імперца Пуцін адкрыта сьвярдэе, што Расія там, дзе гучыць руская мова, то ён можа здзейсніць самыя агрэсіўныя крокі.

Васіль КУНЦЭВІЧ.

НАБАЛЕЛА...

Абразы

Памерлі бацькі. Сіратоку засталася хата, чаканчы далайшага свайго лесу. З нашчадкаў застаўся я адзін.

На працягу апошніх гадоў мясцовая сельская ўлада ў асобе старшыні Сасноўскага сельсавета Любаньскага раёна Кавальчук "клапоціцца" аформіць гаспадароў чужога жылля аб'явіў хату, зраўнаваць з зямлёй. Быццам ёсць указ аб навадзненні парадку на зямлі, а наша хата якрэз гэтаму і замінае...

Звярнуўся па тэлефоне да старшыні — навошта спяшэцца, можа, каму спатрэбіцца? Гляджу па тэлевізары рэпартаж з Маладзечанскага раёна: жанчына жыве з малалетнімі дзецьмі ў жаце, праз дзірку ў сцяне рука праходзіць. А наша хата пабудавана з бруса, дошкамі абшалавана. Адалі б вось такой жанчыне гэтую хату, была б карысць. А так: бурчыць — не будаваць.

Мова знішчаецца, затым хаты, затым, мабыць, і камяні з імёнамі на нашай мове стануць камусці мазоліць вока, каб і духу нашага не засталася. А можа, засталася адны чужынцы на бацькоўскай зямлі!

Вадзім ЛЯЛЬКІН, г.Салігорск.

ФОТАФАКТ

Час ладзіць вясельле? У мінскім гандлёвым цэнтры "Сталіца" адбылося адкрыццё "Вясельнага Fashion тыдня 2014".



Гэта культурна-свецкая акцыя будзе праходзіць па 21 сакавіка. У яе праграме — паказы вясельнай моды, прэзентацыі паслуг па арганізацыі ўрачыстасцяў, шоу-праграмы, розыгрышы прызоў. Для малодых будучых арганізаваны выступленні-кансультацыі стылістаў, дэкаратараў, фатографу, кандытараў, дэгустацыі страў банкетнага меню.

Фота Сяргея ГРАБОЎСКАГА.

ЁСЦЬ ПРАПАНОВА!

Усіх Ленінаў у адно месца



Пільна сачу за падзеямі ва Украіне і перажываю яе боль, як свой уласны. Хачу звярнуць увагу на украінскі ленінапад (так я называю ламанне помнікаў Леніну). Відэачона: рэвалюцыйны падзеі вызвалі ў людзей дзесяцігоддзямі стрымліваную энергію нянавісці да камуністычнага ідала. І, я лічу, гэта добры знак. Украіна развітаецца з камуністычным мінулым назаўсёды.

А што ў нас? Не адзін дзясяткаў помнікаў Леніну з працягнутай рукой яшчэ ўзвышаецца на цэнтральных плошчах нашых гарадоў і пасёлкаў. Нярэдка месціцца побач з царквамі і касцёламі. Нярэдка да гэтых помнікаў прыходзяць людзі, некаторыя нават ускладаюць кветкі. Мне сорамна за нас усіх, за наша бяспам'яцтва, няведанне гісторыі, нешанаванне тых, хто бязвінна аддаў свае жыцці ў агні рэвалюцыі. Наўжо яны не ведаюць, што перад імі тыран, які знішчаў свой уласны народ? І царызм, і буржуа, ад якіх Ленін "вызваліў" свой народ, у параўнанні з ім — бяскрыўдныя, сумленныя людзі. Сучасная ідэалогія, і тым больш камуністычная, на жаль, не

адкрыла перад намі сапраўдны твар крывавага тырана, а ўзвала яго ў ранг ідала. Аднак калі хто хоча ведаць праўду, той яе ведае, і пра Леніна таксама. Цікава, а ці прымаюць шаравыя людзі, грамадскасць некіякіх захады, каб дэманстраваць помнікі Леніну? Наўрад ці ў цяперашніх умовах такой справе дадуць ход, і кіраўніцтва ўсіх узроўняў

іх падтрымае. На мой погляд, цывільны спосаб вырашэння гэтага пытання — звесці ўсе помнікі Леніна далей ад людскіх вачэй, і каму патрэбна — хай любіцца... А на плошчах нашых гарадоў хай стаць помнікі нашым сапраўдным героям!

Іосіф КВАЧ, в.Жукৌшчына Віцебскай вобласці.

СЛУЧАЙ

«Мужчина, вы украли у меня деньги...»

— "В сумке". И показывает свою раскрытую сумку. "Может, их вытащили у вас в транспорте? В каком автобусе ехали?" "В 24-м". Предлагаю ей пойти со мной в милицию, мол, там разберутся с пропажей денег. Милицион не нашли. Зашли в администрацию рынка, где сказали, что милицион на рынке уже нет.

Пострадавшая попросила у меня документы. Подал административному работнику свое удостоверение. Потерпевшая записала мою фамилию, адрес. Еще сказал ей свой домашний телефон. Не знаю, как в таком случае надо поступать, когда тебя обвиняют в краже. Эта женщина хватилась за меня, как утопающий хватается за соломинку.

ку. Если бы на моем месте оказался здоровый мужик, думаю, он послал бы эту бабу куда подальше. Скорее всего в автобусе эта женщина, достав из кошелька проездной билет, сумку не закрыла...

Вообще, удостоверение, проездные билеты (талоны) должны находиться отдельно от сумок и кошелька. Это во-первых: рынок не парк, где можно легко прогуляться. Деньги захмיתה в кулак. На рынке нельзя расслабляться.

Ю.С., 67 лет.

Минск.

КОРОТКО

Сербия: победила правящая партия

В Сербии прошли внеочередные парламентские выборы. Убедительную победу празднует почти два года правящая в стране правящая партия...



Местные независимые аналитики опасаются, что Сербия может попасть под абсолютную власть авторитарного лидера Сербской прогрессивной партии Александра Вучича (на фото).

Словакия: Фицо и Киске предостоят сразиться во втором туре

В Словакии прошел первый тур президентских выборов. Ни один из 14 кандидатов не набрал требуемых для победы 50%...

В Чили произошло мощное землетрясение

Землетрясение магнитудой 6,2 произошло на севере Чили, сообщила сегодня Геологическая служба США. В воскресенье в этом районе...

ЧТО ТАМ, В УКРАИНЕ?

Крымский разлом

“За”

Крымские татары просят вмешаться...

В Крыму завершился так называемый референдум о будущем статусе полуострова. Если верить официальным лицам, то за вхождение в РФ проголосовало подавляющее число участников...

“Против”

В Крыму прошла массовая акция протеста против проведения референдума. Люди с украинскими флагами протесовали вдоль главных автодорог полуострова...

Это насмешка

Британский министр иностранных дел Уильям Хейг осудил состоявшийся в воскресенье референдум в Крыму. “Это насмешка над подлинно демократическими процедурами”, — заявил Хейг.

Голосование по Крыму в ООН изолировало Россию

Воспользовавшись своим правом вето, Россия воспрепятствовала принятию резолюции, осуждающей российскую военную интервенцию в Крым и поддержанной в разной степени всеми членами Совета Безопасности ООН.

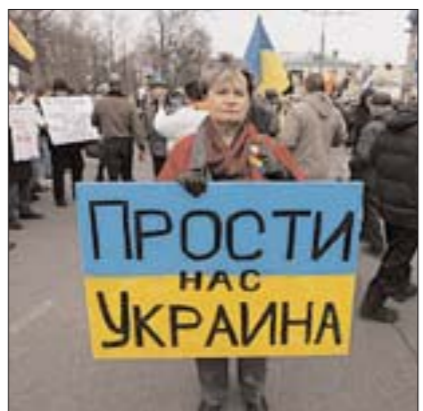
Китай, поддерживающий в Совбезе ООН позицию России по многим другим вопросам, при голосовании по Крыму воздержался. Остальные 13 стран с постоянным или непостоянным членством проголосовали “за”.

Однако делегация США внесла проект этой резолюции, чтобы продемонстрировать масштаб дипломатической изоляции России, и в этом смысле позиция Китая полностью подтвердила их ожидания.

ООН Ник Брайант. Представитель США в ООН Саманта Пауэр назвала голосование в Совете Безопасности печальным и примечательным моментом, сказав, что Россия оказалась “изолированной, одинокой и неправой”.

Москва: за и против

Антивоенное шествие в Москве оказалось намного больше протестного. Вопреки опасениям, участники двух акций не встретились. На марше оппозиции против вторжения в Крым собралось, по оценкам разных наблюдателей, до 50 тысяч человек.



ДОСЛОВНО

Юлия Тимошенко напомнила дзюдоисту Путину легенду о возникновении борьбы дзюдо: “Говорят, что мастер Кано шел зимним лесом и увидел, как на толстую ветку дерева напала много снега, она не выдержала и сломалась...”

СИТУАЦИЯ

Если Крым провозгласил независимость, то автоматически входит в состав... Турции

Итоги крымского референдума аукнулись в Турции. Одна из ведущих газет страны Hürriyet 17 марта вышла со статьей, в которой говорится: если Крым объявит о независимости, то автоматически подпадет под турецкую юрисдикцию.

“Об этом свидетельствует договор, который подписали 230 лет назад Османская и Российская империи. Согласно документу, подписанному российской императрицей Екатериной Великой 19 апреля 1783 года, Крымский полуостров переходит в состав России...”

провозгласил независимость и не может быть передан третьей стороне. Иначе Крым должен автоматически быть возвращен под эгиду Турции”.

Турция ограничилась только тем, что потребовала восстановления прав крымских татар, проживавших в Крыму, — пишет Hürriyet.

симость, чтобы сразу после этого отъезд в Москву. Тут ребуль несложный. В противном случае с юридической точки зрения Крым вообще не является субъектом международного права и самостоятельно подобных решений принимать не может.

СПЕЦИАЛЬНОЕ ЗАЯВЛЕНИЕ

Белый дом: «Действия России опасны и ведут к дестабилизации ситуации»

“Соединенные Штаты постоянно поддерживали независимость, суверенитет и территориальную целостность Украины с момента провозглашения независимости в 1991 году, и мы не признаем результаты референдума...”

ских выборов, которые запланированы на 25 мая и которые дадут всем украинцам возможность законно определить будущее своей страны.

Штаты и наши союзники четко заявили, что военная интервенция и нарушение международного права дорого обойдутся России, причем не только в результате мер, принимаемых Соединенными Штатами и нашими союзниками...

ИСТОРИЧЕСКИЕ ПАРАЛЛЕЛИ

Имперский зуд

Военный конфликт Россия—Украина у всех на слуху. У одних он вызывает страстное удивление, у других — разочарование, у третьих — возмущение. Но никто не остается равнодушным: ведь так братья-славяне не должны поступать. И они не хотят этого конфликта.

Третий раздел Речи Посполитой

1795 год, 17 августа. Гродно. Площадь перед замком, где собрался последний сейм Речи Посполитой, была загромождена воинскими частями.

В таких условиях шел третий раздел Речи Посполитой. Этот позорный акт для королевского двора Станислава Понтоповского (заметим, уроженца белорусского местечка Волчин, что возле Беловежской пушечки) совершили под циничным нажимом бывшей его любовницы, тогдашней российской императрицы Екатерины II.

ра, узнав об этом предательстве депутатов, пан Рейтан покончил жизнь самоубийством. Но мы-то его помним как настоящего патриота Отчизны.

Уязвленный председатель сейма маршал Тышкевич, уличенный в предательстве, завопил: “Тут торг неуместен! Ставило на голосование проект трактата с Россией!”

Новый ураган потряс сейм. Оппозиционеры изо всех сил возражали против предложения, они требовали слова и закликали и умоляли ослепленных жалиться над Отчизной, отданной на растерзание алчному насилию-ку-соседу.

Предлагаю вам, уважаемые читатели “Народной Воли”, для сравнения две сценки, описывающие события, между которыми прошло более двух веков.

Раскаса польского офицера-патриота Жуковского: “Позорное это было дело, не было ему равного в прошлом. Генерал Любовидский разослал грамоты-приказы ко всем командирам и штабным офицерам прибить к нему вставку.

В зал хлынули катки гренадеры. Они заняли все двери и окна, остальные выстроились у главного входа. Оттуда вышел генерал Любовидский, главком войск Речи Посполитой в Украинской губернии.

Но нет, не сон: гренадеры наготове, пушки во дворе, вражьи лица кругом. А перед нами злодей этот, увешанный орденами. Позор, предательство, насилец! Господи! Думал я, что упаду замертво, что сердце разорвется у меня от боли, что сойду с ума...

Раскаса посла Украины в Беларуси Михаила Ежеля о том, что сегодня происходит в Крыму под жерлами пушек Черноморского флота России

“Россия продолжала осуществлять целенаправленные действия по усилению и дестабилизации ситуации в Крыму. Продолжались попытки принудить украинских военных изменить присягу народу Украины, сломать оружие и перейти на сторону незаконно избранного правительства Автономной Республики Крым и России.

Отсюда напрашивается вывод: кто бы ни возглавлял Россию — чужеземная персона, преступным путем захватившая царский престол, или разжалованный казгбист, суть одна: Россия ведет себя агрессивно по отношению к соседям, стараясь подчинить их и навязать им свой метод правления.

Либеральные идеи Европы

Есть и существенный общий фактор, объединяющий Речь Посполитую конца XVIII века и Украину начала XXI века. Они обе являлись в Европе, к либеральным идеям, к свободе. Стремилась порвать путы старой имперской системы.

Драма правителей

Какая-то заколдованная судьба у этих двух правителей с белорусскими корнями. Начиная они с нищеты. Станислав — с пресмыкающейся и лилоблюдства при дворе наследного принца российского престола и особенно успешного обхождения его жены. Виктор — с мелкого воровства и даже с двух захватов на нары. Потом вдруг — умопомрачительный взлет.

Ошибки Николая Гоголя

Когда-то, а вернее в XIX веке, великий русский писатель, как ныне говорят, с украинскими корнями Николай Гоголь с умлением воскликнул в “Мертвых душах” о Руси, что она “несется, словно птица-тройка. И косясь, постораниваются и дают ей дорогу другие народы и государства”.

Как видим, ошибочка вышла в рассуждениях классика. Не та нынче эпоха, чтобы Россия не обращала внимания на “другие народы и государства” в своих имперских притязаниях.

А ей бы, России, вместо того чтобы заглядывать в чужой огород, лучше бы в своем подворье навести порядок и достаток для своего народа. А то ведь богатств у самой немалое: и нефти, и газа, и руды разные, — а народ в нищете и пьянстве пребывает, чем и отпугивает от себя соседей.

Вячеслав ВОЛЬСКИЙ, член Союза белорусских писателей.



АКТУАЛЬНАЯ ТЕМА

Визовые посредники зарабатывают на белорусах до 10 миллионов евро в год

Среди 130 стран мира, граждане которых обязаны иметь визу для въезда в ЕС, Беларусь занимает четвертое место по количеству выданных шенгенских виз в абсолютном выражении, уступая лишь России, Украине и Китаю.



В 2012 году консульства государств Шенгенского соглашения выдали в Беларуси 703 тыс. краткосрочных виз, еще около 36 тыс. национальных виз выдала Болгария и несколько тысяч виз — консульства Румынии и Кипра.

По числу выдаваемых шенгенских виз на душу населения Беларусь опережает все другие страны мира, у которых существует визовый режим с ЕС.

Но спрос на шенгенские визы в Беларуси все еще превышает предложение. По данным Белорусского института стратегических исследований, консульства Литвы и Польши, которые традиционно выдают около 2/3 всех выдаваемых в Беларуси шенгенских виз, работают на пределе своих возможностей, но не в состоянии удовлетворить все больший поток визовых заявителей.

Отсутствие баланса порождает лазейки и серый рынок посредничества, — отмечает эксперт Белорусского института стратегических исследований Андрей Елисеев.

По оценкам исследователей, десятки тысяч белорусов при оформлении виз дополняют различные посредники: туристическим фирмам, индивидуальным предпринимателям, нелегально действующим лицам.

— Иногда эти расходы в несколько раз превышают стоимость самой визы, — отмечает Андрей Елисеев.

По данным исследования, больше всего сложностей в оформлении виз простые белорусы испытывают при самостоятельной регистрации на бесплатную анкету.

При проведении исследования было опрошено 500 человек возле посольства Польши, которые пришли подавать документы на визу.

— Из них 55 человек — около 10% опрошенных — подтвердили факт обращения к услугам визовых посредников и согласились ответить письменно на вопросы анкеты, — говорит эксперт Юлия Мурыгина.

Некоторые лишь устно подтвердили факт обращения к посредникам, но отказались от заполнения анкеты. Можно предполагать, что на самом деле к посредникам обращается около

20–30% опрошенных.

Большинство граждан обратилось к визовому посреднику именно потому, что испытывало сложности с электронной регистрацией.

— Даже когда среди причин обращения к визовым посредникам отмечались большие очереди и необходимость в обосновании для получения визы сопутствующей причиной опрошенные называли сложность электронной регистрации, — отмечает Юлия Мурыгина.

Визовый кодекс позволяет обращениям стран ЕС сотрудничать с внешними поставщиками услуг, стоимость которых не должна превышать половины стандартного визового сбора, то есть должна быть не более 30 евро. Но в Беларуси действует всего один полноценный внешний поставщик услуг — визовый центр Испании, который открылся в мае 2013 года. Но при самых загруженных польских и литовском консульствах подобного рода «внешних услуг» нет.

Белорусам приходится платить за услуги регистрации визовым посредникам. Часть из них работает нелегально. — Иногда их называют «хаеры». Но даже зарегистрированные компании не всегда заключают с клиентами договор на оказание услуг и предоставляют соответствующие чеки об оплате, — уточняет Андрей Елисеев. — Есть категория посред-

ников, которые не просто проируют, а также рассматривают возможность заключения соглашения с визовыми посредниками в соответствии с нормами Визового кодекса, — считает Андрей Елисеев.

По словам вице-консула посольства Литвы Андреюса Гайосинкаса, в последние три месяца проблем с электронной суммой от 50 до 150 евро (стандартный визовый сбор за шенгенскую визу не входит в эту сумму). Около 14% опрошенных указали, что заплатили 150 евро и более.

По словам Юлии Мурыгиной, объем рынка визовых посредников в Беларуси составляет от 5 до 10 млн евро в год. Между тем около 33% всех выдаваемых белорусам литовских виз являются бесплатными, отмечает вице-консул посольства Литвы Андрейос Гайосинкас.

— А процент отказов в визе составляет 0,17% от общего числа виз. Большая часть отказов — это люди, которые уже находятся в черном списке стран Шенгена, — подчеркивает вице-консул.

Авторы исследования видят решение проблемы в обеспечении более справедливого распределения электронных регистраций и в более либеральной визовой политике. — Консульским учреждениям стоит чаще выдавать долгосрочные шенгенские визы сроком действия более года заявителям, которые не просто проируют, а также рассматривают возможность заключения соглашения с визовыми посредниками в соответствии с нормами Визового кодекса, — считает Андрей Елисеев.

Словами с хорошей визовой историей, а также рассмотреть возможность заключения соглашения с визовыми посредниками в соответствии с нормами Визового кодекса, — считает Андрей Елисеев.

По словам вице-консула посольства Литвы Андреюса Гайосинкаса, в последние три месяца проблем с электронной суммой от 50 до 150 евро (стандартный визовый сбор за шенгенскую визу не входит в эту сумму). Около 14% опрошенных указали, что заплатили 150 евро и более.

— Буквально на завтра висят открытые места. Если у человека не получается прийти завтра, он может записаться на послезавтра. Сейчас проблемы с записью нет, хотя летом они были, — говорит вице-консул.

Однако с исчезновением проблем с регистрацией процент людей с сомнительными документами, которые подготовлены псевдопосредниками, никак не изменился.

— Нет корреляции между сложностью записи и обращением к посредникам, — считает Андрейос Гайосинкас.

Открытие визового центра, по его словам, очень слабо влияет на деятельность серых посредников. Основная их работа — это подготовка фиктивных документов.

Открытие визового центра решает проблему очереди, но не решает проблемы фиктивных документов и платы за них 150 евро, — убежден вице-консул посольства Литвы.

Алина МАШКОВА.

КРИМИНАЛ

Я не я и хата не моя...

В суде Заводского района Минска вынесен обвинительный приговор Дмитрию Галееву, более известному в криминальном мире как вор в законе по прозвищу Галей. Правда, сам осужденный заявил, что оглашенный вердикт к нему не имеет никакого отношения...

Процесс по обвинению уроженца Дзержинского района Минской области Дмитрия Галеева начался 11 октября 2013 года. По ходатайству гособвинителя Алексея Рудишкина процесс сделан закрытым в целях безопасности свидетелей. Хотя подсудимый и его защитник не видели этого оснований. Как оказалось, ряд свидетелей по делу, по выражению судьи Олега Земцова, в ходе следствия был «легендирован». Проще говоря, все их личные данные засекречены. Исходя из таких мер предосторожности, охрану в зале суда осуществляли не бойцы внутренних войск, а сотрудники спецназа без опознавательных знаков отличия. В связи с закрытостью процесса была оглашена лишь резолютивная часть приговора.

Решением районного суда Дмитрий Галеев признан виновным в совершении преступления по ч.3 ст.208 УК РБ (умышленное, совершенное группой лиц по предварительному сговору под угрозой убийства с целью получения имущества выгоды в особо крупном размере). Ему назначено наказание в виде лишения свободы сроком на 11 лет в колонии строгого режима с конфискацией имущества. Из имущества у осужденного было изъято «желтого металла» и наручные часы.

После оглашения вердикта Галеев заявил, что приговор ему непонятен, так как в материалах следствия и суда нет ни одного документа, подтверждающего его личность. Скорее всего приговор районного суда будет обжалован в вышестоящей инстанции.

В первый день слушания дела Галеев отказался признать себя гражданином Беларуси. — Я — лицо без гражданства, родился в деревне Станьково Дзержинского района, в Советском Союзе, — заявил он суду. До ареста проживал в Королевстве Швеция в городе Стокгольме. Утверждения, неоднократно заявленные в ходе рассмотрения данного материала, что я являюсь гражданином Республики Беларусь, не соответствуют действительности. Также не подтверждены соответствующими документами и факты, что я был в гражданстве Беларуси, имел прописку и место жительства в Беларуси.

Обвиняемый тогда заявил, что он Дмитрий Галеев, у него теперь буддийское имя, которое дал ему в 2010 году «представитель общества «Движение живого Будды». Сохранил ли он за собой воровское имя и статус, пока неизвестно.

Напомним, что человек, которого белорусское правосудие именует Дмитрием Равильевичем Галеевым, 1974 года рождения, находился в международном розыске с 2005 года. В Беларусь его депортировали из Швеции за нарушение миграционного законодательства и арестовали в Минске 26 марта 2013 года. Он считается одним из наиболее известных белорусских воров в законе.

Виктор ФЕДОРОВИЧ.

«Белорусские новости».

ПРЕЗЕНТАЦИЯ

Талант і прароцтвы вялікага Тараса

Вайна, развязаная крамлёўскімі стратэгамі і паслужлівымі расійскімі сродкамі масавай інфармацыі (а дакладней скажаць, дэзінфармацыі) супраць самой годнасьці украінскай нацыі, не магла не адбыцца на характары ўспрымання надзвычайнай важнай для ўкраінцаў і іх суседзяў даты — 200-годдзя з дня нараджэння Тараса Шаўчэнка, якая адзначаецца 9 сакавіка. Зразумела, што ў сітуацыі, якая склалася ў нашых братоў-ўкраінцаў у апошнія месяцы, поўнамаштабнага святкавання юбілею вялікага Тараса там адбыцца не магло.

У Мінску ж помнік Шаўчэнку ў скверку пры вуліцы Кісялёва стаў сімвалам палітычнай сапідарнасці нашых неабякавых суайчыннікаў з украінцамі, якія захацелі жыць, кажучы словамі паэта, «у сям'і вялікай, сям'і вольнай, новай». Каля гэтага помніка ўвесь час з'яўляюцца кветкі, пакладзеныя ў памяць ахвяр шаленства бездаказных імперскіх палітыкаў. І ўсё-такі асоба самога Тараса Шаўчэнка не застаецца ў цяні нават гэтых драматычных падзей.

еще на одном дыханні, як nejlepší творы літаратурнай класікі XIX стагоддзя.

Успрыманне пазізіі Шаўчэнка як пракачы ў наш час ужо нікога не здзіўляе. Сёння немагчыма без хвалявання чытаць, да прыкладу, таткі радкі з паэмы «Сон»:

У кожнага свая доля і свой шлях шырокі; Той муруе, той руйнуе, Гэты прагнымі вокам За край свету зазірае, — Ці няма краіны, Каб заграбці і сабою Уздзіць у дамавіну...

У мінулым стагоддзі намаганні ідэолагаў светлай камуністычнай будучыні ў вачэй ці не большай хыжароў савецкай імперыі сфармаваліся вобраз Тараса Шаўчэнка як амаль што выключна песняра горкай долі украінца-селяніна, змагага з неанавісімным царом. Сапраўды, гэты матывы займаюць сваё месца ў творчай спадчыне Кабзара:

О людзі, людзі-небаракі! Нашто здалася вам цары? Нашто здалася вам псары? Усё ж вы людзі, не сабакі!

І сёння шмат хто з нас думае, што Тарас Шаўчэнка — гэта такі, ведаецца, самародак-селянін, які проста выкляў на паперы багацтва спеўную спадчыну свайго надзвычайна музыкальнага народа. Між тым згаданая ў апошнім «Мастак» паказвае інтэлектуальную шырыню і глыбіню чалавеча, народжанна «у сям'і прыгоннага селяніна, прыналежага рускай пашчы памешчыку Паўлу Ангельгарту. У шаўчэнкаўскім творы згадваюцца выбітныя мастакі: Рафаэль, Дзюрэр, Рубенс, Ван Дэйк, Караджка, Вазары, Веласкес, Ласена, Венецыянаў, Брулоў, Слэндзінска, Івануа, Айвазоўскі, пісьменнік Голдсміт, Дэфо, Ірвінг, Дыкенс, Жукоўскі, акцёр Каратынг, скрыпка-віртуоз Бём, наш зямляк гісторык Ехім Лявель...

Сама аповесць чытаецца як гісторыя аднаго з найбольш значных асобаў Украіны ў XIX стагоддзі. Яна ж, кажучы пра паэму «Каўказ» і іншыя творы Шаўчэнка, заўважана, што ягоны голас стаў ці не першым выразна антыкалалійным голасам свету ў пазанішнім стагоддзі. Ці трэба кажаць, наколькі ліра вялікага Тараса патрэбна ўкраінцам і нам, чый лёс у гісторыі складаецца вельмі падобна да іхняга лёсу? Тым больш сёння, калі на вуліцах Харкава гарыць вогнишча, складзеце імперцыі з украінскіх кніг...

Але не менш важна і тое, што Шаўчэнка адкрыў новыя формы, новае гучанне паэзіі — і заробіў гэта для ўсяго свету. Добра вядома, што пра імпульс Шаўчэнка на музыкальную інструментую сваёй паэзіі не раз выказваўся Янка Купала. Але суманныя даследчыкі часта не звязваюць на тое, што «Кабзар» Тараса Шаўчэнка быў адной з настольных кніг у доме юнага Уладзіміра Макоўскага і што ў значнай ступені рэвалюцыйныя формы верша, зробленага Макоўскім у рускай паэзіі, была вынікам асэнсавання ім паэзіі Шаўчэнка. Вядома, украінская пісьменніца Аксана Забужка даказаў вылучае таксама выразны ўплыў шаўчэнкаўскай паэзіі на творчасць такіх расійскіх бардаў, як Аляксандр Галіч або Уладзімір Высоцкі...

Яна ж, кажучы пра паэму «Каўказ» і іншыя творы Шаўчэнка, заўважана, што ягоны голас стаў ці не першым выразна антыкалалійным голасам свету ў пазанішнім стагоддзі. Ці трэба кажаць, наколькі ліра вялікага Тараса патрэбна ўкраінцам і нам, чый лёс у гісторыі складаецца вельмі падобна да іхняга лёсу? Тым больш сёння, калі на вуліцах Харкава гарыць вогнишча, складзеце імперцыі з украінскіх кніг...

Сама аповесць чытаецца як гісторыя аднаго з найбольш значных асобаў Украіны ў XIX стагоддзі. Яна ж, кажучы пра паэму «Каўказ» і іншыя творы Шаўчэнка, заўважана, што ягоны голас стаў ці не першым выразна антыкалалійным голасам свету ў пазанішнім стагоддзі. Ці трэба кажаць, наколькі ліра вялікага Тараса патрэбна ўкраінцам і нам, чый лёс у гісторыі складаецца вельмі падобна да іхняга лёсу? Тым больш сёння, калі на вуліцах Харкава гарыць вогнишча, складзеце імперцыі з украінскіх кніг...

Сама аповесць чытаецца як гісторыя аднаго з найбольш значных асобаў Украіны ў XIX стагоддзі. Яна ж, кажучы пра паэму «Каўказ» і іншыя творы Шаўчэнка, заўважана, што ягоны голас стаў ці не першым выразна антыкалалійным голасам свету ў пазанішнім стагоддзі. Ці трэба кажаць, наколькі ліра вялікага Тараса патрэбна ўкраінцам і нам, чый лёс у гісторыі складаецца вельмі падобна да іхняга лёсу? Тым больш сёння, калі на вуліцах Харкава гарыць вогнишча, складзеце імперцыі з украінскіх кніг...

Львон БАШЧЭЎСКІ.

НУ И НУ!

Не платил алименты, но идет в депутаты

В Минский городской совет депутатов от Либерально-демократической партии Беларуси балотируется 39-летний Александр Шендик. Он работает водителем автобуса в ООО «Автосреда» и дважды был судим по статье «Уклонение родителей от содержания детей». Эта информация указана в листовке, которую на днях получили избиратели Курьяновского избирательного округа № 21.

Каждому из нас известно, что сумма не застрахована никто. Однако, как известно, женщины в Беларуси больше, чем мужчины. И сомнительно, что большинство избирательниц, пришедших на выборы, отдадут свой голос за мужчину, который не единожды уклонялся от уплаты денег на содержание своего ребенка.

«Народная Воля» дозволилась до Александра Шендика и поинтересовалась, как его угораздило дважды быть судимым по такой стыдной для мужчины статье.

— Это не телефонный разговор, — ответил Александр Михайлович. — По телефону я такие вещи не обсуждаю.

— Но раз вы собираетесь стать депутатом, значит, должны быть готовы к любому вопросу избирателей, даже самым неприятным.

— У меня с 2004 года все уже хорошо, никаких проблем с алиментами.

— Значит, вы без особых колебаний пошли на выборы с такой «расстрельной», на мой взгляд, для мужчин статьей?

— Я уже сказал: это не телефонный разговор...

В ТЕМУ

Пару лет Генпрокуратура подробно анализировала практику привлечения к ответственности лиц, уклоняющихся от уплаты алиментов. Согласно выводам прокурорских работников, среди лиц, совершивших преступления по статье «Уклонение родителей от содержания детей», преобладают мужчины, из них большая часть — «трудоспособные лица, не желающие работать, существующие за счет случайных заработков или работающие неофициально».

«Осужденные за данные преступления характеризуются невысоким образовательным уровнем, что сказывается и на их нравственном воспитании, — отмечалось на сайте Генпрокуратуры Беларуси. — Среднее образование имели 57%, неполное среднее или начальное — 13,5%, незаконченное высшее и законченное высшее образование — 3%».

Основными причинами распространенности данного преступления назывались «ленинство, отсутствие мотивации на трудоустройство, а также проблемы в нравственном воспитании».

Марина ВИШНЕВСКАЯ.

АДКРЫТЫМ ТЭКСТАМ

Пётра САДОЎСКИ

Падпісанства

Супольныя публічныя заявы ці звароты маюцьсэнс, калі заключаюць у сабе сама меней чатыры рэчы: ясны сэнс сфармуляваных базавых каштоўнасцяў, здольнасць тых, хто «ніжэй падпісаўся» хаця б да мінімальна практычных дзеянняў, аддаваднасць асоб падпісантаў пэўным маральным крытэрыям ды аператыўнасць публікацыі ў СМІ. Для заяў палітычнага характара гэта асабліва важна. Напісанне сёння можа састараць заўтра. Вялікі дзяржаўны звароты часта прачытаюцца толькі па дыяганалі або зусім не чытаюцца.

Тэкст падпішу, калі працягаю, бо надта ж хутка мяняецца сітуацыя. Прашу па мабільным тэлефоне самога Уладзіміра Някляева прысласць пачытаць тэкст. Атрымаўшы па электроннай пошце. Есць пытанні: тэкст напісаны на рускай мове (у звароце беларусаў да ўкраінцаў у такі час). Тэкст някі. Ні слова пра расійскую агрэсію ва Украіне, ніякіх рэфлексаў пра Беларусь, якая са сваім дзюжым цалкам падпадае пад новую расійскую дактрыну «адзінога рускага міра». Расія — апора «рускага свету», Расія закончаецца там, дзе закончаецца руская мова. Толькі агульняе, як бы слухныя словы. Галоўная праблема ў заяве — гэта так званы сепаратызм ва Украіне, які завёўся як бы сам сабою. Гэта што — баяз пакрыўдзіць Расію? Гэта што — укленне ад ацэнкі становішча ў Беларусі ды ролі ў ім чіперашняй улады? А без такой ацэнкі інтэлектуальны няк не змогуць браць на сбе місію абаронцаў каштоўнасцяў. Пішу па электроннай пошце, што, на жаль, такі тэкст як палітычна некарэктны я падпісаць не буду.

Не перабольшаю ролю сваёй персаны, аднак было не прыемна бачыць, што пад гэтым аморфным зваротам, апублікаваным праз дзень у інтэрнэце на рускай мове, сярод імёнаў іншых «харошых» людзей стаіць і маё прозвішча. Такая маленькая неахайнасць. Усе імёны паддадзены проста спісам, без тлумачэння, праўне ўсё ўкраіне? Есць жа агульняючыя таткі практыка афармлення такіх матэрыялаў.

На заключэнне — пра асобы падпісантаў і базавыя каштоўнасці. Канешне, мы павінны ісці на кампрамісы, калі трэба яднацца. Але ж, але ж... У нашым звароце спіс беларускіх сяброў Украіны ўзначальвае «інтэлектуал», які urbi et orbi, пісьмова і ў загадзя планаваных лекцыях нястомна даводзіць, што наша беларуская дзяржава ўстапае ў эпоху «змены парадыгмаў ідэнтычнасці», што ідэя нацыянальна арыентаванай дзяржаўнасці цалкам сябе вычарпала, што грамадзянская лаяльнасць і адзінства з'яўляюцца асноўнай базавай каштоўнасцю нацыянальнай ідэнтычнасці, што нацыянальная мова — зусім не абавязковы складнік сучаснай дзяржавы, што Каліноўскі, Купала, Багдановіч — правісінныя лезеры, партыёты на разліку, што Беларусь — прыдумка інгелных адраджэнцаў, гістарычны «сімулякр» і г.д.

Гэта ж — музыка для вушэй аўтараў і выканаўцаў новай дактрыны «рускага свету», супраць якой змагаюцца патрыёты Украіны. Менавіта апошнім этапам украінскай рэвалюцыі пасля стыхійнага народнага гневу супраць карупцыі і неарасійскага большавізму стаў уздым за сталенне сапраўды нацыянальна арыентаванай дэмакратычнай супольнасці.

А калі нехта з украінскіх літаратараў чытаў гэтага нашага «прасунутага» аўтара? Яго ахвотна цытуюць «постнацыянальныя» мыслеры, «сябры» беларускага народа. Ці кіраўнікі беларускай грамадскай арганізацыі, што ініцыявала напісанне рускамоўнага звароту да ўкраінцаў, не знаёмія з падпісантамі? Шызэфараня...

Навошта нам такая заява? Каб толькі адзначыць, што мы яшчэ не зусім змерлі і як бы «гаворым праўду»?

Гародніна з вулічнага латка

Пры спрыяльных умовах надвор'я з 15 сакавіка ў Мінску адкрываюцца аб'екты сезоннай дробнарозничнай гандлёвай сеткі, размешчаныя пры крамах, кафэ і рэстаранах.

Паводле слоў спецыялістаў, у гэтым годзе стаць задача забяспечыць работу аб'ектаў дробнарозничнай гандлёвай сеткі са стварэннем 20.000 пасадачных месцаў. Плануецца, што ўсе ўладкаваныя на гэты перыяд пункты будуць абслуговаць насельніцтва аж да 15 лістапада.

УВАГА!

Кляшчы кусаюцца

Першыя адзінкавы выпадкі укусаў былі зафіксаваны ў Брэсцкай вобласці ў трэцяй дэкадазе лютага.

Як паведамляе Рэспубліканскі цэнтр гігіены, эпідэміялогіі і грамадскага здароўя, да пачатку сакавіка было зарэгістравана восем выпадкаў укусаў людзей кляшчамі ў Брэсцкай, Віцебскай, Гродзенскай абласцях і Мінску.

Медыкі нагадваюць, што іскодавы клешч можа быць пераносчыкам дзевяці ўзбуджальнікаў інфекцыйных захворванняў. У 2013 годзе па медыцынскаму дапамалу з прычыны укусаў кляшчамі звярнуліся 38 тысяч 180 чалавек, 107 з іх захварэлі на вірусныя клешчавы энцефаліт, у тым ліку ў 12 выпадках заражэнне адбылося пры спажыванні сырога казінага малака. Лайм-бураліёзам летась заразіліся 1 тысяча 30 чалавек.

КАДРЫ

Генадзь ГАДАВАЛЬНІКАЎ, экс-намеснік міністра аховы здароўя: «Усё ў мяне выдатна»



Гэтая кадравая перастаноўка ў вышэйшых эшалонах Міністэрства аховы здароўя прайшла ціха, пра яе практычна нідзе не паведамлялася. А між тым з пасады намесніка міністра аховы здароўя сышоў прафесіянал, паводле ацэнкі дасведчаных людзей, «адзін з самых вопытных і сур'ёзных экспертаў на прастору СНД».

Як паведамляецца афіцыйна, Генадзь Гадавальнік вызвалены ад пасады намесніка міністра аховы здароўя, дырэктар дэпартаменту фармацэўтычнай прамысловасці па пагадненні бакоў. На пасаду намесніка міністра Генадзь Васільев прапрацаваў крыху больш за два гады. Ён — першы кіраўнік дэпартаменту, які быў створаны на базе канцэрна «Белбюфарм» і перад якім былі паставлены амбіцыйныя задачы: падняць на новы ўзровень фармацэўтычную прамысловасць краіны, прыцягнуць інвестыцыі ў галіну, распрасціраць, наладзіць у краіне выпуск якасных канцэрнтаў з розных тыпаў працы.

1997–2007 г. — Гадавальнік дырэктар рэспубліканскага ўнітарнага прадпрыемства «Цэнтр экспертна-выпрабавальнага ў аховы здароўя», 2008 г. — кіраўнік прадстаўніцтва акцыянернага таварыства «IMS AG»

праграму імпартазамыячэння. Зануда яе насаджвалі, я сказаў бы, тарпедвалі зверху. А Гадавальнік заўсёды выступаў за тое, каб наша прамысловасць выпускала не тое, што яна можа, а лекі, якія аддаваўся сучаснаму ўзроўню медыцыны.

Сам Генадзь Гадавальнік ад каментарыяў з нагоды сваёй адстаўкі адмаўляецца.

— Пытанне гэтае не да мяне, — заўважыў ён. — Я лэйшоў на выкладчыцкую працу. Гэта было маё рашэнне... Усё ў мяне выдатна...

Зараз Гадавальнік працуе дацэнтам кафедры арганізацыі фармаций фармацэўтычнага факультэта Мінскага медуніверсітэта. Дэпартамент фармацэўтычнай прамысловасці ўзначаліў Валерый Шаўчук, які да гэтага прызначаны таксама з'яўляўся намеснікам міністра аховы здароўя. Такім чынам, зараз у міністра Васіля Жарко намеснікам пачынае, замест п'яці стала чатыры.

Марыя ЭЙСМАНТ.

В ГОСТЯХ У ЧЕМПИОНА

Азбука Антона Кушнира

Корреспондент «Народной Воли» побывал в гостях у олимпийского чемпиона по фристайлу Антона Кушнира.



Дверь открывает Наталья — супруга Антона. Сам фристайлист проводит на кухне очередную встречу, после Олимпиады спортсмен нарассхват. День расплывался буквально по минутам. Прихожу в восемь вечера, но ждать нужно еще примерно полчаса. Позже узнаю, что в десять вечера после меня к нему снова придут — уже назначено.

«Антон понимает, что общение, контакты — это тоже часть его работы», — объясняет мне Наталья. Квартира, конечно, впечатляет. Около 135 квадратных метров, два уровня, просторные комнаты... Поднимаемся на второй этаж, на тумбочке возле детской кроватки книга Сюэ Бивера «Счастливы дети, счастливы вы!». Детская кроватка пустует. Двухлетнего Платона отвезли к бабушке в Украину — в Ровно.

«Уже пошел в детский сад, где бабушка у нас работает заведующей», — рассказывает Наталья о сыне и продолжает о муже и о том, как победы куются в тылу... — С Антоном познакомилась в сквере в центре города, — вспоминает она. — Мы с подружкой сидели на скамейке возле фонтана, Антон с другом Денисом Осиповым — на соседней. Слово за слово — завязался разговор. Обменялись телефонами, начали встречаться, общаться... — Куда он вас приглашал? — В кафе, просто гуляли по городу... Но у него то сборы, то соревнования. Не очень много свободного времени было. Я, кстати, даже сначала не знала, что он фристайлист. Год встречались, затем расстались. Даже не расстались, а просто остались хорошими друзьями. А через четыре года снова встретились и с тех пор уже не расстаемся.

«У вас, насколько помню, на свадьбе было несколько сот человек. Это кто придумал веселиться с таким размахом? — И это еще не все пришло, потому что, например, приглашали некоторых украинских спортсменов, но они не смогли приехать. Более того, у нас были две свадьбы — в Минске и в Барановичах. Понимаете, не пригласив одного — может человек обидеться. А друзей у нас и на самом деле много. — Наверное, утомительно для невесты выдержать такое напряжение? — Я была счастлива. И для себя решила: как бы тяжело ни было, буду веселиться сама и веселить других. — Семейные будни — это не только веселье... — Я всем подругам говорю, что есть жизнь до рождения ребенка и после. И сейчас даже не представляю, как это я жила раньше до появления Платона. А в отношениях с Антоном ничего не изменилось. Может быть, сейчас любит еще больше. — Наталья, а насколько сложно быть женой спортсмена? — Мне не тяжело. Я считаю: если любишь, то пойдешь на все. Конечно, Антон иногда долго отсутствует, но я ведь тоже понимаю, что это его работа. Порой папы и два месяца нет, но сын у нас спокойный, так что больших трудностей не вижу. — Слышал, что вы вкусно готовите. Чем мужа угощаете, когда приезжает после соревнований? — Какого-то одного фирменного блюда у меня нет, старую, чтобы меню было разнообразным. Угощаю тем, чего Антон не мог попробовать в той стране, откуда приехал. А вообще, он всеядный. — А после Олимпиады что ему пригостило? — Из Сочи мы прилетели вместе (сын тоже был с нами), было уже очень поздно, поэтому поехали отъездать к моим родителям. Тем более что и ребенка уже надо было укладывать спать. — Вы часто бываете с мужем на соревнованиях? — После свадьбы медовый месяц у нас прошел в Швейцарии, где Антон с командой проводил сборы. Красивая страна, чудесно провела время... — А шопинг вы любите? — Скажите, а какая женщина не любит шопинг? Но я предпочитаю, чтобы муж мне дарил подарки. Да и, когда бываем в другой стране, стараемся больше увидеть всякие достопримечательности, чем бродить по магазинам. — Муж не жадничает, когда делаете покупки для себя? — Антон — не тот мужчина. А может, я трачу не так и много. — У вас сын Платон, скоро еще ожидается девочка... Сколько детей хотели бы вообще? — Хотели бы много, но это уже будем смотреть по обстоятельствам. Как Бог здоровья даст. — В Сочи вы принципиально решили поехать, чтобы поддержать мужа? — Да, тем более что мне там еще помогала сестра Антона. Жили мы не с супругом, а с сыном в Красной Поляне, но это было относительно недалеко от Олимпийской деревни. Мне, кстати, очень понравилось в Сочи. Все было настолько грандиозно и масштабно! — Как вы поддерживали мужа? — Эмоции непередаваемые! Сын кричал от радости, когда узнал Антона, он уже по-своему понимает, чем тот занимается. Говорит: «Папа — прыг!» А уж когда увиделись после победы!.. Столько радости! Я мужем тоже очень горжусь. Человек проделал такую огромную работу! Знаю, через что ему пришлось пройти по дороге к золотой медали. — Тем временем Антон подает знак — готов к разговору. Беседа проходила в режиме блиц — на общение у нас оставалось всего 25 минут.

МАЗАЙКА

Суперкоманда

Футболисты барысаўскага БАТЭ чацвёрты раз у сваёй гісторыі выйгралі Суперкубак Беларусі.



У матчы за Суперкубак у сталічным футбольным манежы сустраліся чэмпіён краіны барысаўскі БАТЭ і ўладальнік Кубка Беларусі «Мінск». Каманда Аляксандра Ермакова выйграла ў «Мінска» з лікам 1:0. Младзенвіч на 19-й хвіліне забіў гол. Да гэтага БАТЭ валодаў суперкубкаў у 2010, 2011 і 2013 гадах.

Апусціліся

У новым рэйтынгу Міжнароднай федэрацыі футбола зборная Беларусі апусцілася з 82-га на 83-е месца, а колькасць набраных ёю балаў зменшылася з 423 да 420.

У еўрапейскім рэйтынгу беларуская зборная перамясцілася з 37-й на 38-ю пазіцыю, на прасторы былога СССР засталася пятай (пасля Украіны, Расіі, Арменіі і Узбекістана). Найлепшым для беларускай зборнай з'яўляецца 36-е месца ў светным рэйтынгу ў лютым 2011 года, ведамаля БелаПАН. Усяго ў рэйтынгу ўключана 209 зборных.

Беларусы на Паралімпіядзе заваявалі тры бронзавыя медалі

У Сочы ў мінулыя нядзелю прайшла цырымонія закрывання Паралімпійскіх гульняў.

На рахунку беларускіх спартсменаў тры бронзавыя медалі. Дзве ўзнагароды ў 34-гадовага Васіля Шапцава (біятлонныя гонкі на 7,5 і 12,5 км), яшчэ адну заваявала 45-гадовая Яўдзіга Скарабагатая (лыжныя гонкі на 15 км).

У агілюмнай заліку Беларусі заняла 18-е месца. На зімовай Паралімпіядзе 2010 года ў Ванкуверы беларусы заваявалі 9 медалёў (2—0—7), у Турніе-2006 — 9 (1—6—2), у Соль-Лэйк-Сіці-2002 — 2 (1—1), адзначае БелаПАН.

Тры беларускія футбалісты прынялі казахстанскае грамадзянства

Чатыры ігракі «Рэйджэрс» перад пачаткам сезона абзавяліся казахстанскім грамадзянствам.

Сярод іх тры футбалісты з Беларусі. Афіцыйна больш не лічаць легіянерамі расійнін Марат Бугуеў і беларусы Філіп Рудзкі, Міхаіл Афанасеў і Зміцер Пархачоў. Нагадаем, у гэтым сезоне «Рэйджэрс» узначалі беларускі спецыяліст Уладзімір Бяляцкі, піша sports.kz.

Вікторыя Азаранка вырашыла заняцца здароўем

Беларуска Вікторыя Азаранка адмовілася ад удзелу ў тэнісным турніры ў Маямі.

Як паведамляе інфармагенцтва, адмова ад выступлення выклікала траўмаў ступні. «Вельмі шкада, што я не змогу выступіць у Маямі. У мінулым годзе я прапусціла гэты турнір з-за траўмы шыкалаткі, цяпер ступня. Мне падабаецца гуляць у ЗША, тут я дабіваюся нядзёрных вынікаў. Трэба сур'ёзна заняцца здароўем», — сказала беларуская тэністка.



На гэты момант Вікторыя Азаранка займае 4-е месца ў сусветным рэйтынгу жаночай тэніснай асацыяцыі (WTA). Апошнім часам траўмы не даюць спартсменцы гуляць на поўную сілу. Азаранка знялася з турніраў у Дося і Дубаі, а таксама саступіла свай першы матч спаборніцтваў у амерыканскім Індыян-Уалесе.

Нагадаем, беларуска выйграла турнір у Маямі ў 2011 годзе. У гэтым годзе турнір пройдзе з 18 па 29 сакавіка.

Міхаіл Грабоўскі няк не можа выйсці на лёд

Беларускі форвард «Вашынгтона» Міхаіл Грабоўскі аднаўляецца пасля траўмы нагі.

Хакеіст паступова аднаўляецца пасля траўмы нагі, атрыманай 28 лютага ў матчы супраць «Флорыды». Днямі Грабоўскі ўдзельнічаў у ранішнім трэніроўцы каманды пад наглядом трэнерна па фізпадрыхтоўцы, але невядома, калі ён выйдзе на лёд.

Продам шенков немецкой овчарки.

Телефон: 8(033)6865039.

Address: 220030, Минск, вул. Энгельса, 34а. ISSN 2071-9647. ISSN 2071-9647. ISSN 2071-9647. ISSN 2071-9647.

Итак, азбука Антона Кушнира...

А. Акробатика — это полет. А полет — непередаваемое ощущение. Б. Бунт. По характеру я не бунтарь, но человек вспыльчивый. В. Высота. В детстве я ее очень боялся, а сейчас это уже часть моей работы. Е. Европа мне очень нравится, всегда приятно там находиться. Побывал во многих европейских странах. Ж. Животных люблю, но, пока дома маленький ребенок, живностью не обзаводимся. Возможно, в будущем у нас появится собака. З. Золото — это награда. На Олимпиаде, в жизни... Наталья у меня тоже золото. А к «презренному металлу» отношусь спокойно. И. Имидж. Какой у меня имидж, надо спрашивать у других. Но я считаю, что одежда — это кожура. Главная же внутри человека. К. Козек. Наш главный тренер Николай Иванович Козек — это гений. И добавил здесь прости нечего. Л. Любовь — это мои жена и сын, мама и отец, родные и близкие.

М. Машина, магазины. Моя первая машина была БМВ-кабриолет. Люблю качественные и практичные покупки. В покупках придерживаюсь принципа: главное не количество, а качество. Н. Наталья. Я очень рад, что судьба свела нас вместе. В том, что я стал первым на Олимпиаде, это и ее огромная заслуга. О. Отец — это для меня такое же святое понятие, как и мама. Я, кстати, всегда их называю на «вы». Родители живут в украинском Ровно. Отец сейчас не работает по состоянию здоровья, мама — заведующая детским садом. П. Политикой не интересуюсь по той причине, что уже очень давно не смотрю и не читаю новости. Я занимаюсь спортом, а не политикой. Р. Рыбалка. Белорусские фристайлисты любят рыбалку. Иногда выбираемся за город, чтобы отдохнуть от столичной суеты. Однажды, когда поехали на

рыбалку с Алексеем Гришиным и его отцом, вытащили щуку весом около 12 килограммов. Правда, мы лишь помогли затаскивать рыбу в лодку, даже сачок поломали. У меня же самый большой улов килограмма на полтора, не больше. С. Сын. Платон родился примерно в 8 утра, я был в это время в Минске. Причался в роддом, мы с Натальей даже первый памперс поменяли вместе. Честно говоря, был бы не против, если бы он тоже занимался фристайлом, но это зависит от его желания. В любом случае — в спортивной секции он будет заниматься. У ребенка должно быть общефизическое развитие. Тем более что Платон у нас спортивный парень. У него очень сильные руки — уже может висеть на кольцах. Ф. Фристайл. Начал заниматься, когда не было и 8 лет. Родители, конечно, побиваются отдавать детей во фристайл, когда видят по телевизору головокружительные кувырки. Но это родители... Моя мама, когда я покупал первый автомобиль, тоже говорила мне: «Зачем тебе машина? Сейчас так много на дорогах разбиваются». Но нужно ездить по правилам и прыгать

правильно. И все будет хорошо. Ч. Чудо — это когда понимаешь, что стал отцом. Да и сочинское «золото» — чудесное событие в моей жизни. Ю. Юмор. Люблю пошутить, я — юморный человек. Хотя мне говорят, что слишком часто бываю серьезным. Мне тоже хотелось бы чаще улыбаться... А. Алесь СИВЫЙ.

ПРЕМ'ЕРА!

«У кожногога свой кантракт з жыццём...»

На мінулых выхадных у Рэспубліканскім тэатры беларускай драматургіі адбылася прэм'ера французскай камедыі «Кантракт».

На сцэне — толькі мужчыны. Але якія!

У спектаклі, які зроблены на два акцёрскія склады, заняты заслужаныя артысты Беларусі: Валянец Салаўёў, харызматычны Сяргей Шымко і Андрэй Дабравольскі, прыгажуня Дзяніс Паршын, Максім Панінатчанка, Максім Брагінец і іншыя.

Што за «Кантракт»?

«Кантракт» — гэта даволі вядомая камедыя французскага драматурга Франсіса Вебера. Лёс выпадкова зводзіць у адным гасцінным нумары маленькага французскага гарадка двух мужчын. Адзін — прафесійны кілер Ральф, з якім заключаны кантракт на забойства прэзідэнта. Другі — хранічны няўдачлік і зануда Франсуа, ад якога сышла жонка. Ральф заўсёды выконваў умовы кантракта, але найўняна любячымі гісторыя нечакана яму перашкодзіла... Герой, увесь час замінаючы адзін аднаму ў дасягненні сваіх мэт, трапляючы ў неадаручныя камічныя сітуацыі. Масла ў агонь падліваюць і іншыя персанажы камедыі: памагаты забойцы, мітуслівы калідорны і доктар — палібоўнік жонкі...



Сяргей Шымко — першы злева.

Працягласць спектакля — прыкладна дзве з паловай гадзіны. І калі ў першай дзеі на хвіліну ўнікае адчуванне, што некаторыя моманты, матчына, крыўда зацягнутыя, то другая прыяе проста імгненна! Публіка пачынае ўсімшасца амаль з першых сцэн, а ў другой палове спектакля смех амаль не змаўкае.

Але калі глядачоў камедыя — гэта проста лёгкі жанр, то для артыстаў — цяжкая і вельмі напружаная праца. І той жа Сяргей Шымко, які іграе дэпрэсывана Франсуа, пад канец праста наскрозь мокры ад поту. Дарэчы, нават калі Шымко на сцэне нікога не гаворыць, назіраць за яго мімікай, вачамі і ру-

хамі — адно задавальненне. З выбарам артыста на галоўную ролю рэжысёр «Кантракта» дакладна не прамахінуўся! Для Сяргея Шымко, які не разбіраецца ў галоўным ролях, — гэта, можна сказаць, сапраўдны зорны «Кантракт». Некаторыя яго пасля гэтай ролі назвалі беларускім Ліўі дэ Фюнесам. Зрэшты, Шымко заўсёды заўважны нават у эпізодах — ён заслужана зрывае апладысменты ў «Раскіданым гнезде», і ў «Трох жыццель». «Мне было вельмі цікава працаваць у гэтым спектаклі», — распавёў «Народнай Воли» Сяргей Шымко, які наокуп вельмі рэдка дае інтэр'ю. — Я быў здзіўлены ў трох пастаноўках Гарцуева, і кожны раз атрымліваў задавальненне. Гэта адзін з лепшых рэжысёраў, з якімі мне даводзілася працаваць. Здаецца, я яго адчуваю на энергетычным узроўні. І ён мяне, мабыць, таксама... Але «Кантракт» — вельмі цяжкая праца. Камедыя — гэта заўсёды складаней, чым драма. Слязу выцісці значна прасцей, чым рассмяшыць глядача. Мне калегі пасля спектакля казалі: «Смяюся, смяюся, а потым нават на слязу прабіла!» І лічу, што гэта менавіта тое, чаго спрабаваў ад нас дамагчыся рэжысёр. Глядач на «Кантракте» мае магчымасць не

проста пасмяяцца, але і падумаць». Роллю доктара і палібоўніка жонкі Франсуа выконвае Дзяніс Паршын. Ён зрабіў свайго героя вельмі падобным на доктара Быкава з папулярнага серыяла «Інтэрны». Ва ўсялякім разе тут і лёгкая картаваць, і вар'яцкі тэмперамент, і нервоваць. Зала жыва рэагуе, калі на сцэне некалькі разоў з'яўляецца сцяг Французскай Рэспублікі і галоўны герой з гонарам прамаўляюць: «Няхай жыве Рэспубліка!» — «Няхай!» Хача, адразу варта заўважыць, ніякай палітыкі ў спектаклі і блізка няма! Гэта проста добрая камедыя з глыбокім сэнсам — пра каханне, працу, збег жыццёвых абставін і сяброўства. «У кожнага свой кантракт з жыццём», — філасофскі прамаўляе Сяргей Шымко ў адной са сцэн. Пасля першай дзеі сярод звычайнай публікі гучалі розныя меркаванні наконт убачанага на сцэне. «Канешне, гэта не зусім мой спектакль і дакладна не мой жанр, — дзяляцца ўражаннямі адна з глядачоў. — Але не шкадую, што прайшоў. Смішна, пазітыўна і, самае галоўнае, ёсць над чым падумаць!» Прафесіяналі тамсама па-рознаму ацанілі новую прэм'еру РТБД. Як звычайна, адны скрытыкавалі ў

пых і прах, а другія адзначалі выдатную гульню артыстаў, угульныя дэкарацыі і арыгінальныя касцюмы. Сярод глядачоў на першым паказе «Кантракта» была прыма Купалеўскага тэатра Золя Белахавосцік. Золя Валянеціна заўсёды спрабуе аб'ектыўна, часам нават крытычна ацэньвае працы мужа-рэжысёра, але падчас спектакля не стрымлівала сябе і на па-акцёрску, а проста ад душы рагатала. «Я вядуцька пакуль не бачыў, — сказаў учора «Народнай Воли» рэжысёр-пастаноўшчык «Кантракта» Аляксандр Гарцуеў. — Што тычыцца калег, то былі і жорсткія ацэнкі, і прыемныя. У рэшце рэшт, гэта справа густу. Перада мной была пастаўлена задача: пры адсутнасці фінансавання патрэбны касавыя спектаклі. Я не ўтойваю: гэта чыста камерыцыйны праект. У рэпертуары тэатра павінен быць з'явіцца спектакль, які лёгка прадаецца. Гэта такая рэальнасць — што зробіш, трэба зарабіць грошы... Дарэчы, амаль усе білеты на «Кантракт» на красавік ужо прададзены. І не шкадуць грошай і часу, каб замовіць квіты на май, — пасля спектакля прыўзняты настроі і ўсмішка на вуснах забяспечаны!»

Марына КОКТЫШ.